

DUNAFÖLDVÁR KULTÚRÁJÁÉRT

» BAKSAY ERIKA

A Dunaföldvár Kultúrájáért Alapítvány 2007 óta díjazza minden évben azokat a személyeket vagy szerveződések, amelyek működésükkel, tevékenységükkel Dunaföldvár kulturális életét kiemelkedő módon színesítik. Az alapítvány kuratóriuma évente egy-két díjazottat, és egy mecénást nevez meg, ez utóbbi a kultúra támogatásában vállal kiemelkedő részt. A

díjátadás időben a magyar kultúra napjához kötődik, s az eseményt mindig valamilyen ünnepi produkció követi. Ezúttal az Úgy szálljon hozzád ez a dal című produkciót láthatták az érdeklődők Csík János, Őze Áron és az Esszencia együttes előadásában. És az idei év díjazottjai: **Csizmadia Margit** és az **Aztakeservit Értéktör Egyesület**, illetve mecénásként **Nagy Zoltán**, a TRI-ÁSZ Kft. vezetője. A díjazottakkal a városi televízió beszélgetett.

Csizmadia Margit

A Dunaföldvár Kultúrájáért díjazottja Dunaföldváron született, itt végezte általános és középiskolai tanulmányait, 1965-ben érettségizett a Magyar László Gimnáziumban Oszoli István osztályában. Diákévei meghatározó élményei közé tartozott az Oszoli Piroska néni által vezetett rajkszakkör. A művészet szeretete és az alkotótevékenység végigkíséri életét. Az érettségi után televízió műszerésznek tanult Székesfehérváron. Itt is folytatta a festészetet, a Székesfehérvári művelődési ház képzőművészeti körének tagja lett. 1967–72 között a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karának hallgatója. Közben továbbra is fest. Részt vesz a paksi és a Fadd-Dombori művésztelep munkájában. A szekszárdi amatőr művészek számára hirdett versenyen 3. helyezést, a BME aulájában rendezett kiállításon szintén 3. helyezést ért el. A diploma megszerzése után a Pest Megyei Tervező munkatársa lett, majd 25 évig a Budapesti Városerőssítési Tervező építésztervezőjeként dolgozott Tokár György Prima díjas építész irányítása alatt. Az itt végzett munkáját nívódíjjal ismerték el. A

Magyar Építőművészek Szövetségének tagja. 1997-től magántervező, munkái között tartjuk számon a balatonkenesei szálloda uszodáját és az ország számos Kereskedelmi és Hitelbank épületét. 2000-től 2007-ig – nyugdíjba vonulásáig – a kőbányai önkormányzat építési osztályának munkatársa. 2013-ban festményeiből kiállítást rendeztek a Berze Nagy Ilona Városi Könyvtárban. Nagynénje, Jákli Mária, Maris néni halála után 2012-ben az örökségként kapott telket a rajta álló parasztházzal felajánlotta városunknak. Így jöhetett létre a dunaföldvári tájház, mely 2016-ban a Norvég Civil Alap pályázati forrásnak köszönhetően megmenekült az enyészettől. A felajánlás értékét növeli, hogy nemcsak a ház, hanem az ahhoz tartozó berendezési tárgyak, használati eszközök, ruhanemük is városunk tulajdonába kerültek.

Csizmadia Margit nagylelkűségének köszönhetően megmaradt egy olyan épület, mely az utolsó képviselője annak a paraszti építkezésnek, amely oly sok éven át jellemezte Dunaföldvár településszerkezetét. Ezért a Dunaföldvár Kultúrájáért Alapítvány Kuratóriuma 2019-ben a Dunaföldvár Kultúrájáért Díjat Csizmadia Margitnak ítélte.

Fotó: Németh Zoltán

Csizmadia Margit

– Az Attila utcai ház az öröksége. Lehetett volna belőle pénz, utazás, bármi. Miért lett belőle tájház?

– Valóban, lehetett volna mást is kezdeni vele, még tetszett is nekem, ahogy a benne levő tárgyak is. Egyszerű lakóépület volt, 100 évnél öregebb, egy traktusos, szabad kéményes parasztház, teljes egészében megmaradt berendezéssel, tárgyakkal, bútorokkal, textilakkal, ruházzal. Éppenséggel ki lehetett volna venni belőle valamit, megőrizni ezt-ézt, de én úgy éreztem, ha már így egyben van, akkor nem szabad szétszóródnia, egyben kell megőrizni.

Valójában akkor volt igazi tájház, amíg nagynéném benne élt. Állatok is voltak a ház körül, tán az utolsó volt, aki tehenet tartott, házakhoz hordta a tejet. Nagyon sokan ismerték őt, a Jákli Maris nénit, jószívű ember volt, aki so-

kat küszködött egyedül a földelken, a gazdaságban.

A halála után tehát ott volt a hagyatéka, és úgy éreztem, ez így egyben érték. Felajánlottam az önkormányzatnak, az önkormányzat megtalálta a forrást a felújítására, sok pénzt fektetett bele és megcsinálta.

– Mennyire egyezik az eredetivel – vagy az elképzeléseivel – a felújított épület-együttes?

– Nem mindenben olyan, mint amilyennek ismertem. Annak viszont nagyon örülök, hogy az úgynevezett istállót lebontották, és annak helyébe egy új, használhatóbb épület került. Így a tájház belakhatóbb közösségi tér lett, amit az emberek tényleg használhatnak.

Maga a díj meglepett, eszembe sem jutott, hogy ilyesmit kaphatnék. Zavarban is vagyok tőle, örülök is neki persze. De leginkább annak örülök, hogy adhattam valamit a szülővárosomnak.

leginkább annak örülök, hogy adhattam valamit a szülővárosomnak

Fotó: Németh Zsolt

Aztakeservit

► – *A neve is mutatja, miért jár a Dunaföldvár Kultúrájáért díj. Ehhez képest mintha ti nem is szorosan a kultúrához kötődnétek. Hogyan keveredtetek mégis erre a területre?*

– Az eredetileg környezetvédelemmel foglalkozó csoportunk tevékenysége végül is elvezetett oda, hogy az általunk képviselt célok kultúrává váltak, talán úgy határoznám meg, kulturális formát öltöttek – mondja Ferenczi Zsolt, az egyesület vezetője. – Az egy dolog, hogy a környezetvédelem, mint fő profilunk mellett művészeti jellegű tevékenységek is teret kaptak, de az ehhez vezető út az érdekes, mert egyik dolog szülte a másikat. Szedtük a szemetet a Dunából, Tiszából, aztán valamilyen impulzusra szobrot csináltunk belőle, a szobor hozta a következő szobrot, közben festegettük a falakat, filmkészítésbe fogtunk, némi ismertségre tettünk szert, ez újabb felkéréseket szült.

Ez a folyamat tökéletesen illeszkedik a csoportról alkotott elveinkhez. Mi ugyanis nem támogatjuk az egyéni célokat, hanem úgy gondoljuk, az erő a csoportban van. A csoport pedig olyan, mint a tagjai. A sokszínű profilunk azért olyan, amilyen, mert szívesen fogadunk bárkit, aki egyetért az alapelveinkkel, és pláne szívesen fogadunk min-

denkit, akiben valami tehetség, adottság rejlik. Ezeknek a képességeknek teret adunk, hadd bonthatkozzon ki, hiszen ez a környezetünk és az egész kultúra előnyére válik.

Megszállott vagyok, és még páran itt. Amivel meg tudjuk fogni az embereket, arra nyitottak vagyunk. Hogy céljainkban előre jussunk, megpróbáljuk összefogni az embereket, és ebbe sok minden belefér.

– *Hogyan működik az egyesület? Mi a munkamódszerek?*

– Ismert, miként lehet a csoport tagjává válni. Nem kell sok, csak részt venni a PET Kupán. Aki bekerül, az egy erős és összetartó csapat tagja lesz. Nekünk nem kell orvos, pszichológus. baráti mélységben beszéljük meg a dolgainkat, és igen jó a csapatszellem.

Hiszünk a kollektív gondolkodás sikerében, a csoport munkamegosztásában, a közös cselekvésben. Veszélyben látjuk a világot, úgy érezzük, a világ végőráit éli, ezért gondolkozunk radikálisan, és ezért cselekszünk határozottan, ezért olyan erősek a szobraink, plasztikáink.

Lehetséges, hogy a működésünk kaotikusnak tűnik, de fegyelem és rend van mögötte. Tudatosak vagyunk, tudatosan is tervezzük, minden tevékenységünk az alapcél szolgálja.

– *Azt mondod, úgy érzed, a külső szemlélő esetleg másnak*

Aztakeservit Értékező Egyesület

A Dunaföldvár Kultúrájáért díjazottja egy egyesület. Közel 5 éve alakult egy baráti társaságból, 2016-ban jegyezték be őket hivatalosan. Jelenleg 15 tag és közel 40 segítő vesz részt rendszeresen és aktívan munkájukban. Elnökük, vagy, ahogy maguk között fogalmaznak kapitányuk Ferenczi Zsolt. Ahhoz, hogy valaki teljes jogú taggá váljon, évente két alkalommal részt kell vennie az úgynevezett PET Kupán, ami a Tisza folyó PET-palack mentesítését tűzte ki célul.

Városunk lakói a megalakulásuk óta találkozhatnak az aktív, véleményformáló csapattal. Ha máshonnan nem, a városközpontban, a Béke téren felállított szemszoborról mindenkinek ismerősek. Lelkes környezetvédők, akik amellet, hogy fontosnak tartják környezetünk megvédését, állapotának javítását a sportra és az alkotásra is nagy hangsúlyt fektetnek. A csoportban mindenkinek megvan a feladata, van, aki a papírmunkát végzi, a pályázatírást felelős, van, aki a napi feladatok ellátásában, míg más a feladatok összehangolásában jeleskedik.

Figyelemfelkeltő akciójuk a szemszobor állítás. Dunaföldvár mellett megjelentek a Spar Maratonon, a Gödöllői Nemzetközi Természetfilm fesztiválon. „Nem?Ez is” című Húsvét szigetek szobrok ihlette és „Az utolsó falat...” című munkájuk Dunaföldváron, a „Csupakuka” a cigándi szabadidőközpont előtt, a „Heineken amazon” a Heineken Hungária martfői gyárában, a „Védelmes kéz” a Természettudományi Múzeum udvarán látható.

lát benneteket, mint amilyenek vagytok.

– Igen. Régebben azt mondtam, javunkra válik, hogy lebecsülnek minket.

– *Most nem úgy tűnik...*

– Fura is. Nagyon meglepett, mikor tudatták velünk, hogy megkapjuk ezt a díjat. Meglepő, de jó érzés. Úgy tűnik, észrevették és elismerték a munkánkat. ►

A csoporton belül alakult egy úgynevezett művészeti szekció, a Pingászok. Nagy falfelületek díszítésére vállalkoznak. Stílusjegyeik alapján már messziről beazonosítható az alkotó csapat. Nekik köszönhetően színesedett meg városunkban a Kecseugrató, az általános iskola fala, az Európa Élelmiszerbolt homlokzata, változott a Hollywood felirat Dunaföldvárra. Hírük Dunaföldvár határain túlra is eljutott, kezük munkáját őrzi Dunajvárosban az Aranyvölgyi út támfala, a Bölcskei Pepita Disco DJ pultja. A nemrég átadott, felújított külvgi iskola udvarára ötletes ugróiskolát festettek.

2017-ben és 2018-ban önálló programmal jelentek meg a szüreti fesztiválon, kiállítást és egyéb kulturális programot szerveztek a rác templomban.

2015 óta szervezik a szemétszűret akciót, aminek keretében legutóbb közel 200 önkéntessel 45 m³ szeméttől szabadították meg a Duna-partot. Szívesen tesznek eleget civil szervezetek felkéréseinek, közös programot valósítottak meg a cserkészekkel, előadást tartottak az Őszi Alkony Nyugdíjas Klubban. Hosszú távú terveik között szerepel az önkormányzattól 10 évre megkapott Duna-parti terület fellendítése, interaktív kiállítás, mászófal létrehozása, sportolási lehetőség biztosítása. Ferenczi Zsolt szerint egyik legnagyobb előnyük, hogy alábecsülik őket. A Dunaföldvár Kultúrájáért Alapítvány Kuratórium bízva abban, hogy hozzájárul városi megbecsülésükhöz 2019-ben Dunaföldvár Kultúrájáért Díjjal tünteti ki az Aztakeservit Értékező Egyesületet.

► – **Miért fontos neked, hogy támogasd Dunaföldvár kulturális életét?**

– Itt születtem, lényegében mindig is itt éltem, és minden, amit az élettől kaptam innen ered. Számomra természetes, hogy a

lehetőségeimhez képest támogat-
sam azokat a célokat, amelyek
valamilyen kulturális esemény-
hez vezetnek, hiszen ez a terület
közel áll hozzám.

– **Nyomtatvány boltod van, így elég sok emberrel kerülsz kap-**

csolatba, hiszen a cégeknek, de az egyéneknek is akadnak olyan ügyes-bajos dolgai, amihez nálad találják meg a szükséges papírokat, más termékek mellett.

– Az üzlet közel 30 éves. Ez idő alatt sokan megfordultak nálam, generációk nőttek fel, nyilván rengeteg embert ismerek, ahogy rengeteg vállalkozás életét, megalkulását, fejlődését is figyelemmel kísérhettem. Az átlagember nem is tudja, mennyi mindenre van szüksége egy cégnek, amit nálam talál meg.

– **Annak idején a mi indulásunknál is segítettél. A városi televízió, újság felszerelését erősen megtámogattad egy akkoriban új technikának számító digitális fényképezőgéppel...**

– Tényleg... megvettem a gépet, mert nagyon kíváncsi voltam

rá, érdekelt a technika. Tanulmányoztam, és láttam, hogy ezt ti tudjátok a legjobban hasznosítani.

– **Van olyan területe a kultúrának, ami különösen közel áll hozzád?**

– Nem igazán. Színház, zene, néptánc egyaránt közel áll hozzám. Talán ez utóbbi a családi kapcsolataim miatt egy kicsit kedvesebb nekem, de bármilyen előadást, legyen az prózai vagy zenei szívesen nézek, és annak is örülök, hogy ezt mások is láthatják.

– **Mit szoltál, mikor megtudtad, hogy te kapod ezt a díjat?**

– Meglepett, és persze büszke is vagyok rá, de úgy érzem, bár a döntést én hozom meg, a támogatás mögött mindig a dolgozók és maguk a vásárlók állnak, akik lehetővé teszik, hogy adhassak. «

Dunaföldvár és népe nélkül szegényebb lenne az ország

„Jól emlékszem arra a négy évvel ezelőtti napra, amikor az a megtiszteltetés ért, hogy nemzeti zászlót hozhattam Dunaföldvárnak, az önbecsülés és a törekvés elismeréséül. Akkor talán prófécia volt, de inkább a tények ismeretében azt mondtam, lélekben, szellemiségben ez a község már város. Ezt a rangot kivívta magának, s ezt a rangot nem ajándékba fogja kapni. Örülök, hogy akkor ezt én mondhattam el, s még nagyobb tisztesség számomra, hogy immár a jó hír nyomába szegődve azzal a megbízatással jöhettek ide, hogy átadhassam az Elnöki Tanács törvényerejű rendeletéről szóló okmányt, e község városá törvényesítéséről az oklevelet. Ez, úgy hiszem, nem csak Dunaföldvár népének jó hír, jó hír ez az országnak is. Egy viszontagságokon keresztül is, vállalkozásai, kezdeményezései miatt mégiscsak emelkedő nemzetnek számító Magyarországon a községek újraépülésének, s a kapcsolatok újratemetésének, születésének lehetünk tanúi. Ebből Dunaföldvár igazán kivette a részét.

Mostanában emlegetik, mondják: mire való a történelmet föl-

hánytorgatni, elmerengeni régmúltot? Miközben ezt hallom, az a kérdés jut eszembe, mitől is vagyunk emberek. Éppen attól, hogy van történelmünk, hogy tudunk elődeinkről, erőfeszítéseikről, áldozatukról, időnként szegyenükről, árulásaikról, mindarról, ami az emberi tapasztalatokhoz szükséges, hogy tudatosan, közösségként élhessünk. Az ember azáltal több az ösztönös lényeknél, hogy van történelme. S ebben az országban sokan hivatkozhatnak a történelemre, s hivatkozhat rá Dunaföldvár népe is. Ez az istenáldotta és istenverte táj megküzdött saját magáért, emelkedéséért. Községek nem könnyen teremnek. Mitől lesznek városok a városok? Keletkezhetnek emberi szerveződésből, politikai dekrétumokból, ilyen-olyan adományokból és ajándékokból, de ha jól ismerem Dunaföldvár történelmét, és ha nem tévedek múltjának megítélésében, akkor azt kell mondanom, ennek a tájnak a népe ajándékot igazán soha nem kapott a sorsból – inkább adott mindig valamit az országnak, néha a pazarlóknak,

tékozlóknak – s önmagából csinált várost. (...)

Ha Európára, a világra vetjük tekintetünket, azt kell mondanunk, hogy Magyarország nélkül, a magyarok nélkül szegényebb lenne Európa, szegényebb lenne a világ, s azt kell mondanunk, hogy Dunaföldvár és népe nélkül szegényebb lenne az ország. Ezért üdvözlöm én önöket nagy tisztelettel, szív-

ből, buzdítva újabb elhatározásokra, vállalkozásokra, s üdvözlöm Önöket abból az alkalmából, hogy immár látható jele is itt van városi mivoltuknak, létüknek. Tiszteljük, becsüljük ezt az okmányt, de még inkább tiszteljük, becsüljük azt, amit önök tettek!” «

(Részlet Pozsgay Imre köszöntő beszédéből. Elhangzott Dunaföldváron, 1989. április 7-én)

Harmincévesek lettünk

Harmincéves vagyok – ez egy musical 1975-ből. Emlékeznek? Harmincévesek lettünk! – ezt mi mondtuk. Emlékeznek (persze azok, akik már megélték ezt a napot), hogy micso-da életerő van harmincéves fiatal önmagunkban? Fiatalok és vonzók vagyunk, erősek és bátrak. Már befejeztük tanulmányainkat, elindultunk a pályánkon, értek sikerek, kalandok, családot alapítottunk, s örömmünket leljük kisgyermkeinkben és a munkánkban.

» L. MÉSZÁROS IRMA

S ha egy város lesz harmincéves? Ez nyülfarknyi idő a település történeti idejében. Vajon hány évvel, évszázaddal, tán évezreddel ezelőtt indult el itt valami

élet? Persze, tudjuk, Dunaföldvár csak városként harmincéves. Sőt Dunaföldvár esetében ez sem teljesen igaz. Hiszen már jóval korábban mezőváros volt. I. Lipótól 1703 februárjában kapta meg a címet: mezőváros vásártartási joggal. Ez a jogállás több mint másfél évszázadig fennmaradt. Aztán megint sok víz lefolyt a Dunán, s a mezővárosból egy tollvonással község lett, ugyanis egy 1871-es törvény a „község, nagyközség, rendezett tanácsú város” három kategóriáját állapította meg a közigazgatásban. Sem Dunaföldvár, sem egyetlen Tolna megyei település nem kapta meg akkor a városi rangot. Majd a szocializmus idején, ►

► megint új törvények alapján még a nagyközségi rangot is pályáznunk kellett. 1970-ben sikerült. Aztán újabb évek, évtizedek, újabb célok, teendők, munkák. S 1989. március elsejétől város lettünk.

Nézzünk vissza a három évtizeddel ezelőtti múltba! Még órákat kellett várni egy telefonvonalra, hiszen kézi kapcsolós volt, de már tervezték a crossbar-központot. Nem volt gáz, de épültek szép számmal új házak. Nem volt még ABC áruház, de nagy népszerűséggel működött a Földvár Áruház, no meg a mozi. Lapoz-

zunk bele a Dunaföldvár-monográfiába, amely idézi a városi címért megfogalmazott pályázat adatait. Az állandó lakosok száma 9300 fő, az ideigleneseké közel négyszáz. 64 férőhelyes bölcsőde, 325 férőhelyes óvoda várta a földvári kicsiket, az általános iskolában 1150 gyermek, a gimnáziumban a levelező tagozattal együtt 300 diák tanult. A Skála-láncha tartozó Földvár Áruház 232 millió forintos forgalmat bonyolított le, de ezen kívül 40 szakosított Áfész-bolt, 44 kiskereskedelmi egység látta el Dunaföldvár és a környék lakossá-

gát. Az ipar területéről az oxigéngyár, a kendergyár, a Mechanikai Labor, a malom, a Dux-kötőde és 129 kisiparos került be a dokumentumba. Szó van 3750 lakásról, 70%-os vezetékes ivóvíz-kiépítettségről, 47%-os szilárd útburkolatú úthálózatról, csatornáról és sok minden másról.

S hogy mi történt 1989 óta? Ha a régi városképeket nézegetjük, láthatjuk, s tán egyébként is emlékezünk rá. Sok változás, pozitív és negatív irányban is. Minderről az évfordulóra, a születésnapra megjelenő új könyv, a Dunaföldvár város három évtizede

című kötet mesél majd. Mi meg addig is nézzünk végig a városon és saját magunkon. Szébbek lettünk? Érettebbek, tapasztaltabbak? Igen, de vannak ráncaink és nyügeink. A városnak is. Azok közül, akik a városi címet megpályázták, akik dolgoztak érte, sokan már nincsenek köztünk. Akik akkor születtek, ma érett hölgyek és urak. A Duna-parton a húszévesek által 2009-ben ültetett fák is magasodnak. Ilyen az élet! Készüljünk örömmel az ünnepre!

Boldog születésnapot, Dunaföldvár! «

Második alkalommal nyerte el a Zöld Óvoda címet az Iskola utcai óvoda Dunaföldváron

A Földművelésügyi Minisztérium és az Emberi Erőforrások Minisztériuma megbízásából a Magyar Mezőgazdasági Múzeum 2018-ban tizenkettedik alkalommal hirdette meg a Zöld Óvoda és hatodik alkalommal az Örökös Zöld Óvodaminősítő címre vonatkozó nyílt pályázatát. A 253 pályázó közül a dunaföldvári Eszterlánc Óvoda, Bölcsőde és Konyha Iskola utcai telephelye is sikeresen pályázott. 2019. január 21-én az ünnepélyes címátadásra szakmai nap keretében került sor Budapesten a Magyar Mezőgazdasági Múzeum és Könyvtárban. A minősítést tanúsító okleveleket László Tibor Zoltán, az Agrárminisztérium környezetügyért felelős helyettes államtitkára és Pálfi Erika, az Emberi Erőforrások Minisztériuma főosztályvezetője adta át. A díjat Úr-Hosszú Edina és Bődéné Horváth Valéria vette át.

» V. LAJKÓ ANITA

Úr-Hosszú Edina, az intézmény jelenlegi vezetője – még óvónőként – 2015-ben hallott először a Zöld óvoda minősítésről egy pécsi szakmai napon. Felfigyelt rá, mert nemcsak ő, hanem az Iskola utcai óvoda dolgozói is elkötelezettek a környezettudatosság iránt. Pozitív példát próbálnak nyújtani munkahelyi életmódjukkal és munkájukkal a

Zöld Óvoda – elismerő oklevél

környezettudatos magatartás kialakításában és az egészséges életmód szokásainak megalapozásában. Óvodán kívül is keresték/keresik azokat a platformokat, ahol aktívan tehetnek a környezeti fenntarthatóságért. Ezért döntöttek úgy, hogy – immár második alkalommal – újra beadják pályázatukat, hogy megszerezhesék a Zöld Óvoda címet. További céljuk a Zöld Óvoda cím folyamatosságának biztosítása a három évenkénti pályázat megújításával, valamint a harmadik pályázat elnyerése után az Örökös Zöld Óvoda cím elnyerése.

A Zöld Óvoda tevékenység nem merül ki a környezetvéde-

lemhez kapcsolódó világnapok megünneplésében és a szelektív hulladékgyűjtésben, hiszen ezt nagyon sok intézmény megteszi. Egy Zöld Óvoda ennél sokkal több lehetőséget rejt magában. Már óvodáskorban el kell kezdeni a gyermekeket környezettudatosan, zöld szemléletben nevelni. Olyan szokások, viselkedési formák megalapozásával, azon képességek tudatos fejlesztésével, amelyek szükségesek a környezettel való harmonikus kapcsolat és környezettudatos életvitel kialakításához. Legfőbb céljuk, hogy mintát mutassanak a gyermekeknek, ezáltal a környezettudatos szemlélet csíráját elültessék minden gyermek szívében.

Az országos hálózathoz való tartozás jelképezi, hogy a külvégi óvoda az európai normáknak, ezen belül a hazai, illetve helyi jellegzetességeknek megfelelő környezettudatos magatartásminták, értékek és életviteli szokások átadására nagy hangsúlyt fektet. Ezzel egy időben a Földművelésügyi Minisztérium, és az Emberi Erőforrások Minisztériuma elismeri, hogy az intézmény a fenntarthatóságra nevelés gyakorlati megvalósítása érdekében hatékonyan tevékenykedik.

Úr-Hosszú Edina elmondta, hogy a környezettudatos nevelést elősegítő tevékenységek pozitív változásokat hoznak. Az óvodások szívesen és aktívan részt vesznek a szervezett programokon. Rendszeresnek tekinthetők

a következő alkalmak (a teljesség igénye nélkül): fecske- és golyafészkek látogatás, szüreti pincetúra, almáskert-látogatás, háziállatok megtekintése a környékbeli udvarokban, papírgyűjtés, Kis-Dunára történő kirándulás, Föld napjának ünneplése, erdei óvodai foglalkozás Soponyán, kirándulás a Szigetben, elektro- ►

Fotó: Úr-Hosszú Edina

Fotó: Úr-Hosszú Edina

Fotó: Úr-Hosszú Edina

► nikai hulladékgyűjtés, és még hosszsan sorolhatnánk. A sok-sok kedves, tartalmas program közben fejlődik az óvodások figyelmé, a gondolkodásuk és gyarapodnak ismereteik. Érdeklődőbbek lesznek a környezetükben található növények és állatok iránt.

Az óvodai nevelőmunkában a Zöld Óvoda programok szervezésekor és a mindennapokban is nagyobb szerepet kap az élménypedagógiai módszer alkalmazása, a tevékenykedtetés, a projekt módszer alapján történő fejlesztés. Időt, lehetőséget adnak arra az óvónők, hogy a gyerekek maguk fedezzék fel a környező világot. Például kutakodjanak, „bogarászanak” a Duna-parton, gyűjtögessenek a séták alkalmával. Alapvetően figyelnek arra az

óvodai dolgozók, hogy minél több időt töltsenek a gyerekek a szabadban.

A Zöld Óvoda cím elnyerése mellett a Madárbarát Óvoda címet is elnyerte az intézmény. Ennek jegyében az udvaron odúkat, kerti tavacsákat és különféle etetőket helyeztek el. Télen a feltöltésükről minden csoport maga gondoskodik. Már 2015 októberé óta madarászovi programban vesznek részt, amelyet Bodor Ádám, a Kiskunsági Madárvédelmi Egyesület természetvédelmi mérnöke tart, és évi nyolc foglalkozást rejt magában. Fő célja – a gyerekek természetvédelmi ismeretanyagának bővítése mellett –, hogy élő kapcsolat alakuljon ki a természettel, a madarakkal. Ezért a benti, csoportszobai foglalkozá-

sokon kívül az óvoda környezetében is vannak programok. Ideális helyzetben vannak, hiszen külső megfigyelésekhez ott van a Duna-part, a környező parkok, sőt, maga az óvodakert is remek lehetőséget nyújt a madárvilág megfigyelésére. A benti foglalkozásokon vetített képek segítségével ismerik meg a gyermekek a madarak jellegzetességeit, testi felépítésüket, lakóhelyüket, szokásaikat, s eközben gazdagodik szókincsük is. A program elindítója szerint nem ismereteket akarnak a gyerekekbe sulykolni, hanem megteremteni annak a feltételeit, hogy a természettel kapcsolatban élményeket, érzelmeket éljenek át, mert csak így alakítható ki a hosszú távú környezettudatos magatartás.

Ismét adakozott a Pannonia Bio

Dunaföldvárra települése óta rendszeresen támogatja a várost különböző célok érdekében az elsősorban bioetanol gyártó cég, ezúttal is átadott egy csekket a városnak a karácsonyi ünnepek előtt. Célként a rászoruló családok támogatását jelölte meg a karácsonyi ünnepek szebbé tételéhez, a városvezetést pedig arra kérte, szervezze meg az adakozást. Horváth Zsolt polgármester számolt be televízióknak az eseményekről.

» BAKSAY ERIKA

– A földváriak Bioetanolnak hívják, de a gyár neve már többször is változott, ahhoz képest, hogy az innovációknak köszönhe-

tően hogyan változik a cég profíljára. Jelenleg a kukoricából gyártott bioetanol üzemanyag mellett kukorica olajat, és gyártási melléktermékként keletkező, takarmányozásra használt termékeket is előállít, illetve tervezi egyéb élelmiszeripari termékek előállítását.

A cég annak idején nem csak a gyárat, hanem a társadalmi felelősségvállalás hagyományát is magával hozta. Ahogy növekedett, integrálódott városunk életébe, használva annak természeti és emberi erőforrásait, úgy tenni is akart ezekért. 2012–13-ban, még a régi cégvezetéssel egyezett meg a város a természetbeni, pénzügyi adományok rendszeréről, de eze-

ken kívül a cégnél dolgozó földváriak is elindítottak egy folyamatot, amellyel adományokat gyűjtöttek vagy vásároltak, elsősorban játékokat az óvodák, gyermekintézmények számára.

A cégnek saját technikája van a telephelyeül szolgáló település támogatására. Első nagyobb adományuk egy játszótér fejlesztésére nyújtott 500 ezer forintos összeg volt, amit aztán jó néhány adomány követett.

A Pannonia Bio idén 1.5 millió forinttal támogatta az óvodák alapítványait, majd szintén 1.5 millió forintot adott a rászoruló családok karácsonyi támogatására. Azt kérte az önkormányzattól, keresse meg azokat a családokat, akiknek segítségre van szükségük, és keresse meg azokat a mó-

dokat, lehetőségeket, amivel ezt célba juttathatja. Természetesen mi ehhez kevesek vagyunk, külső segítséget kértünk, a vöröskereszt, Kuti Valival az élen és Jung Katalin, az Alapszolgáltatási Központ vezetője és munkatársai segítettek az adomány megfelelő helyre juttatásában.

Ez a gyakorlat immár rendszeressé vált. Számítunk is rá, tervezzük. Segítségével pótoltuk az időközben megszüntetett „egy tál meleg étel” rendszerét, és igyekszünk jó gazdaként eljuttatni belőle mindenkinek, aki hiányt szenved. A cég pedig ismeri már a város adottságait, azt is tudja, hogy jó gazdái vagyunk mind az iparüzési adó befizetett forintjainak, mind a rendszeres adományoknak. «

Dunaföldvár Város Önkormányzata pályázatot hirdet Dunaföldvári Eszterlánc Óvoda, bölcsőde és konyha többcéltú intézményben

Óvodaezető (magasabb vezető) beosztás betöltésére

A közalkalmazotti jogviszony időtartama: határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszony

Foglalkoztatás jellege: teljes munkaidő

A vezetői megbízás időtartama: A vezetői megbízás határo-

zott időre, 2019. augusztus 1-től 2024. július 31-ig szól.

A munkavégzés helye: Tolna megye, 7020 Dunaföldvár, Jókai u. 7.

A munkakörbe tartozó, illetve a vezetői megbízással járó lényeges feladatok:

Az intézmény tevékenységi körébe tartozó feladatok szakmai irányítása és ellenőrzése a vonatkozó jogszabályokban meghatározottak szerint. Biztosítja az intézmény rendeltetésszerű, törvényes, gazdaságos működését, szakmai önállóságát, az önkormányzati tulajdon védelmét. Elkészíti az intézmény szabályzatait. Gyakorolja a munkáltatói jogokat. Teljesíti az intézmény gazdálkodási, tervezési, beszámolósi, információ- és adatszol-

gáltatási kötelezettségét. Együttműködik az óvodaszékekkel, a szülői szervezetekkel, az intézményi érdekképviselői szervekkel.

Illetmény és juttatások:

Az illetmény megállapítására és a juttatásokra a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény, valamint a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény, a 326/2013. (VI. II.30.) Korm. rendelet rendelkezései az irányadók. ►

► **Pályázati feltételek:**

- Magyar állampolgárság, vagy külön jogszabály szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával történő rendelkezés, illetve bevándorolt vagy letelepedett státusz.
- Cselekvőképesség.
- Az Nkt. 66. § (1) bekezdés b)–c) pontja alapján a pályázó ne álljon a tevékenység folytatását kizáró eltiltás hatálya alatt és büntetlen előéletű legyen.
- Főiskola, az Nkt. 67. § (1) bekezdés a) pontja alapján óvodapedagógusi szakképzettség.
- Pedagógus-szakvizsga keretében szerzett intézményvezetői szakképzettség.
- Legalább 5 év óvodapedagógus munkakörben szerzett szakmai gyakorlat.
- A köznevelési intézményben óvodapedagógus munkakörben fennálló, határozatlan idejű, teljes munkaidőre szóló alkalmazás

vagy a megbízással egyidejűleg óvodapedagógus munkakörben történő, határozatlan időre, teljes munkaidőre szóló alkalmazás.

- Vagyonnyilatkozat tételi eljárás lefolytatása.

A pályázat elbírálásánál előnyt jelent:

- Óvodavezetői beosztásban szerzett legalább 1–3 év vezetői tapasztalat.

A pályázat részeként benyújtandó iratok, igazolások:

- Részletes szakmai önéletrajz.
- Az iskolai végzettséget és szakképzettséget igazoló okiratok másolata.
- A pályázó legalább 5 éves szakmai gyakorlatát igazoló dokumentum.
- Három hónapnál nem régebbi, büntetlen előéletet, valamint annak tényét igazoló hatósági erkölcsi bizonyítvány, hogy a pályázó nem áll a tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatá-

lya alatt, figyelemmel a Kjt. 20. § (2) bekezdés d) pontjában és a 20. § (2c)–(2e) bekezdéseiben foglaltakra.

- Az intézmény vezetésére vonatkozó program, amely tartalmazza a szakmai helyzetelemzésre épülő fejlesztési elképzeléseket.

- A pályázó nyilatkozata arról, hogy

- a pályázati anyagban foglalt személyes adatainak a pályázati eljárással összefüggő kezeléséhez hozzájárul,
- a pályázatát elbíráló ülésen kívánja-e zárt ülés tartását,
- hozzájárul a teljes pályázati anyagának sokszorosításához, továbbításához,
- vállalja a vagyonnyilatkozat-tételi eljárás lefolytatását,
- a Kjt. 41–43/A. § szerinti összeférhetetlenségi ok nem áll fenn.

A munkakör betölthetőségének időpontja: 2019. augusztus 1.

A pályázat benyújtásának határideje: 2019. április 15.

A pályázat benyújtásának módja: Postai úton, zárt borítékban, a pályázatnak a Dunaföldvár Város Önkormányzata címére történő megküldésével (7020 Dunaföldvár, Kossuth L. u. 2.). Kérjük a borítékon feltüntetni a beosztás megnevezését: „óvodavezető”

A pályázat elbírálásának módja, rendje:

A pályázatok véleményezését követő első ülésén Dunaföldvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete dönt. A kiíró fenntartja a pályázati eljárás eredménytelenné nyilvánításának jogát.

A pályázat elbírálásának határideje: 2019. július 31.

A pályázati kiírással kapcsolatosan további információt Horváth Zsolt polgármester nyújt, a 06/75/541–553 telefonszámon. «

Felhívás

Horváth Zsolt polgármester sk. Dunaföldvár Város Önkormányzata képviseletében

A téli rezsicsökkentés végrehajtását követően szükségessé váló további intézkedésekről szóló 1364/2018. (VII. 27.) korm. határozat és az elfogadott ajánlat alapján a **BARTA-ÉPKER KFT.** (Vállalkozó) 403 fő igénybejelentő részére – **tűzifánál IGÉNYLŐ VÁLASZTÁSA** szerint – az igénybejelentéskor megjelölt tüzelőanyag formájában (fa vagy szén) 12.000 Ft értékben természetbeni támogatásként **3 mázsa/fő hasított akác, vagy 3,4 mázsa/fő hasított tölgy tűzifa, és 40 fő igénybejelentő részére 2,25 mázsa/fő barnaszén** Vállalkozó **7020 Dunaföldvár Füzes sor 10. szám alatti telephelyén** (Tüzép) történő rendelkezésre állását vállalja az igénybejelentők zökkenőmentes kiszolgálása érdekében **elsősorban 2019. március 31. napjáig.**

A kormány döntése alapján a szállítási költség a természetbeni juttatásban részesülő igénybeje-

lentő támogatáson kívüli saját költsége.

A **2019. március 31. napját követően legkésőbb 2019. december 15. napjáig** (jogvesztő határidő) **benyújtott igazolások alapján a Vállalkozó nem tudja garantálni a fentiekben megjelölt tüzelőanyag mennyiséget** az esetleges áremelkedések miatt, erről az Önkormányzat az igazoláson tájékoztatja az igénybejelentőket.

Az Önkormányzat folyamatosan készíti és postai úton legkésőbb **2019. február 15. napjáig** térítvényes levélben **1 példányban kiküldi az igazolásokat az igénybejelentőknek.**

Az igénybevétel folyamata:

1./ Az igazoláson szereplő személynek az igazolással kell a Tüzépre mennie, ahol a személyazonosságát okiratokkal kell igazolnia – ezért mindenkinek legyen kéznél a személyi okmánya.

2./ A személyazonosság igazolását követően kerül kiadásra az igényelt tüzelőanyag, amelynek átvételét az igénybejelentő az igazoláson tett aláírásával igazolja.

3./ Kizárólag az igénybejelentéskor megjelölt és az igazoláson

feltüntetett tüzelőanyag fajta (fa vagy szén) kiadása igényelhető a Tüzépen. Egyedül a tűzifánál van választási lehetőség ld. fent.

4./ Az igazolás a Tüzépnél marad.

5./ A szállítást mindenki saját maga eldöntheti, hogy hogyan milyen formában oldja meg, azt a Tüzéptől is megrendelheti a saját költségére. «

A házi orvosok péntek délutáni 12 órától 17 óráig történő rendelési ideje

2019.02.15. Dr. Hallai Róbert

2019.02.22. Dr. Englert Roland

2019.03.01. Dr. Palkó Ágnes

2019.03.08. Dr. Móricz Zoltán

2019.03.22. Dr. Hallai Róbert

2019.03.29. Dr. Englert Roland

ÉPÍTÉSZ TERVEZÉS
INGATLAN ÉRTÉKBECSLÉS
ÉS FORGALMAZÁS

Tervezés

- Családi házak (szoc.pol.is!), üzletek,
- irodák, ipari épületek, melléképületek.

Értékbecslés

- Hitelkérelemhez,
- ingatlan adás-vételhez.

Ingyen forgalmazás

- Építész tanácsadással,
- teljes körű ügyintézésrel, ügyvéd közreműködésével, ingyenes nyilvántartással.

Elekné Csollány Éva

(30) 959–29–33 vagy (30) 937–53–24

Támogatóink

Dunaföldvár Város

Önkormányzata

Dr. Süveges Árpádné

Kiss Lajos Csaba

Ráthgéber Lászlóné

Petrovics Józsefné

Dr. Hallai Róbert

Városi rendezvénné nőtte ki magát a pálinka verseny

Hat éve a Rókus-dombi pincés gazdák elhatározták, hogy házi versenyt rendeznek, melynek keretei közt minősítik az italaikat. Idővel a Mély úti gazdák közül is többen csatlakoztak hozzájuk. Ez évben már a Sárga Pincésödörből is érkeztek minták.

» SZABADOS SÁMUEL

Czobor Gábor, a verseny szervezője örül annak, hogy városivá szélesedett kezdeményezésük. Elmondta, hogy a verseny amatőr jellegű. A résztvevők mindegyike egyben zsűrizik is. Egy országosan elfogadott 20 pontos listán minősítik a pálinkákat. Idén 29 minta érkezett, ez körülbelül a korábbi évek átlagát jelenti. A résztvevők

többsége visszatérő versenyző, de minden évben akad néhány új arc, akinek bemutatkozását érdeklődve várja a többség. Az italok kb. hatvan százaléka törköly vagy borpárlat, majd jönnek a tájegységünkre jellemző gyümölcspárlatok, főleg barack, cseresznye, meggy. Van szilva, alma is, ritkább a körte. Előfordulnak kuriózumok is, például bodza, vagy csipkebogyó. Napjainkra jellemző, hogy sokan próbálnak pálinkát készíteni a különféle növényekből, például zöldségfélékből. A törekvés tiszteltre méltó, a fogyaszthatóság már kétséges. A verseny alkalmas arra is, hogy a gazdák tapasztalatot cseréljenek, véleményt alkossanak egymás italairól. A jó helyezést

elérők pedig büszkék lehetnek termékeikre, hírük azért városszerte terjed.

Dukai István rendszeres résztvevője a versenynek. A minősítés szempontjai közt kiemeli a külső megjelenést. Ne legyen zavaros az ital, a színhatás is fontos. Az ízlelés során fontos a fajtajelleg, az ízvilág érzékelése. Ki lehet

szűrni az égett, vagy ecetsavas, esetleg idegen anyagot tartalmazó italokat. Dukai István szerint minden évben a legjobb italaikat hozzák el a résztvevők, többségük rutinos, tapasztalt gazda, pálinkáik minősége jó. Nyugodt szívvel kínálhatnak vendégeiket, ismerőseket, ismeretleneket egyaránt. «

Második alkalommal rendezett a gimnázium jótékonysági bált

A múlt évi siker láttán az iskolavezetés a folytatás mellett döntött. Idén januárban is megrendezték a Magyar László Gimnázium jótékonysági bálját, melynek bevételét az iskolai és diákrendezvények finanszírozására szánja a gimnázium.

» SZABADOS SÁMUEL

Fehérné Keserű Katalin igazgató arról tájékoztatta lapunkat, hogy a részvételi arány valamivel kevesebb volt a múlt événél, ez részben annak is köszönhető, hogy január a klasszikus báliszezon, szinte minden hétvégére akadt egy rendezvény. Jövőre elképzelhető, hogy más időpontot keresnek a szervezők. A bevétel viszont elérte a múlt évit. A belépőjegyek, a támogató jegyek és a tombola jelentős összeggel növelte az alapítványi számlát. Iskolai kirándulások, tanulmányi versenyek költségeire fordítja a pénzt az iskola, illetve idén a hangulatos kis udvart szeretnék berendezni asztalokkal, székekkel, ahol jó időben a lyukas órákat tölthetik el a

diákok, vagy kis csoportos foglalkozásokat lehet rendezni a szabadban. Az igazgatónő hangsúlyozta, hogy a bevétel mellett másik nagyon fontos elem a jó hangulat. Volt diákok, szülők, nyugdíjas pedagógusok, az iskola szimpatizánsai töltöttek el néhány kellemes órát a nosztalgia, vagy a jövő tervezése jegyében. Mini osztálytalálkozók szerveződtek, vagy régi évfolyamok foglaltak le asztalokat.

Az est az igazgatónő rövid beszédével kezdődött, melyben megköszönte a részvételt és a támogatást. Ezt követte a diákok műsora, amelyben dalokkal, zenével, versekkel szórakoztatták a közönséget. A kulturális programot az Ördögszekér Táncegyüttes produkciója zárta. Az ízletes vacsorát az Aranyfácán étterem készítette. Késő este került sor a tombolasorsolásra, ahol kiderült, hogy nagyon sok adomány gyűlt össze a szülők, helyi vállalkozók, tanárok részéről. A hajnali órákig zajló tánchoz a Szabó duó szolgáltatva a talpalávalót. «

Kedves Szülők, Kedves Támogatóink!

A második alkalommal megrendezett jótékonysági bálunk sikeres megszervezéséhez nyújtott segítségüket, adományaikat, támogatásukat köszönjük.

A Magyar László Gimnázium közössége

Évet értékelték a kertbarátok

Január végén vacsorával, élőzenével egybekötött évzárót tartott az egyesület a művelődési központban.

» SZIEGL ERIKA

Lipták Tamás, az egyesület elnöke kiemelten fontosnak tartja, hogy a tagság minden városi nagyrendezvényen részt vesz, segítve ezzel a szervezők munkáját. Több társszervezettel is tartják a kapcsolatot, akikhez rendszeresen ellátogatnak és évente legalább kétszer fogadnak ők is testvéregyesületeket. Idén a Kecskeméthez közeli Fülöpjakabon látogattak meg egy biogazdaságot, a kistelkiek pedig Rivnyák Sándor gyümölcsösét és Vida Sándor gyógynövény telepítését nézték meg. A pilisvörösvári kertbarátok már

harmadik alkalommal vettek részt a Szüret Ízei főzőversenyen, ami azt jelzi, hogy szívesen járnak Dunaföldvára. A vídám társaság főztje idén is díjazásban részesült. Az egyesület minden évben egy hazai és egy külföldi kirándulást szervez. 2018-ban az igali gyógyfürdő és Lengyelország volt az úti cél. A külföldi kirándulások megszervezésében minden alkalommal sokat segít a Pernizsák házaspár. „A tagság nagy része az idősebb korosztályt képviseli, sajnos nehéz a fiatalokat elszólítani az online térből” – fogalmaz Lipták Tamás az utánpótlással kapcsolatban. Az civil szervezet 2019-ben is hasonlóan folytatja aktív tevékenységét, ahogy tette azt 2018-ban. «

Minden gyermeknek joga van ahhoz, hogy családban nőjön fel

Ez a gondolat lett a mottója annak az előadásnak, melyet Korom Kata tartott januárban a művelődési házban az örökbefogadásról és az anyaságról.

» SZABADOS SÁMUEL

Az előadó végzettségét tekintve pedagógus, tehát a gyermeknevelés valahol a szakmája része, de ezúttal három gyermeket örökbefogadó családként állt a közönség elé és képekkel illusztrált előadásában tapasztalatait, élményeit osztotta meg az érdeklődőkkel. Fontosnak tartotta, hogy elsősorban élményeit ossza meg, mivel ő elfogadva a tényt, hogy nem lehetett gyermekük nagyon sok örömet és bol-

dogságot kapott fogadott gyermekeik nevelése folyamán. Ugyanakkor nem titkolta és beszélt a közben felmerülő gondokról, problémákról. Hangsúlyozta, hogy az örökbefogadás nagyobb felelősséggel jár, mint a saját gyermek nevelése. Ez esetben ugyanis nincs vér szerinti kötődés, amely az emberiség legősibb ösztöne. Ezt a tényt kell valahol feloldani. Ez idő kérdése. Van, akiknél évekbe telik, míg döntést hoznak, de ennek a döntésnek rendkívül megalapozottnak kell lennie, hiszen egy gyermek jövője, életének tartalma múlik ezen. Azaz meg kell érnie a gondolatnak mindkét szülő esetében. Ez nem kötődik életkorhoz, vannak,

Korom Kata

akik huszonévesen is éretté válnak erre. Fontos a külső ösztönzés is. Például egy pozitív példa, egy beszélgetés. Ő gyakran találkozott örökbefogadó szülőkkel, akikről biztatást kapott. Döntő volt számára a Bőjte atyával folytatott beszélgetés, amely után

megszületett a döntés. Maga a folyamat napjainkban sok jogi hazavonással, adminisztrációs feladatokkal jár és időigényes. Van, akiket ez tesz bizonytalanná, vagy egyszerűen meghátrálnak. Ezen szerintem is lehetne változtatni, de ugyanakkor nagyon nagy a hatóságok felelőssége, hogy kikre bíznak egy gyermeket, megfelelő környezetbe kerül-e.

Az örökbefogadás után a döntő momentum a gyermek szembesülése ezzel a ténnyel. Korábban bevált szokás volt, hogy a gyermek már érettebb korában ismerte meg az örökbefogadás tényét. Kata szerint a gyerekek többségében ez nagy törést jelentett. Becsapva érezték magukat. Ő nem ezt az utat választotta. Előadása őszinte, megható és mindazok számára biztató volt, akik ezen a lehetőségen gondolkodnak. «

Téli esték

Változatos témákat hallgathatnak az érdeklődők a kertbarátok hagyományos előadássorozatán a művelődési központban.

» SZIEGL ERIKA

„Idén a szerkesztés alapvetése városunk 30. születésnapjához kötődik, ezért földvári vagy Dunaföldvárhoz kötődő előadókat hívtunk meg „– mondta el lapunknak Lipták Tamás, az egyesület elnöke. Ahogy minden évben, most is a polgármester előadásával indult a program. Horváth Zsolt kiemelte, hogy büszkéek lehetünk 2018-ra, melyet az építkezések évének nevezett. A megszépült Duna-part, a fokozatosan megújuló városközpont, a korszerű piac- és közösségi tér, az önkormányzati intézmények infrastrukturális- és energetikai fejlesztése jelzik, hogy a város gazdálkodása kiegyensúlyozott és a pályázati pénzekből illetve a befolyó adókból Dunaföldvár fejlődni tud. 2019 fontos feladatának jelölte meg azokat az alapvető fejlesztéseket, melyek

a komfortosabb lakókörnyezet kialakítása (utak, vízelvezetés) ill. a kultúra területéhez tartoznak.

Kulcsár Szabolcs rendőr alezredes, városunk őrsparancsnoka Lakókörnyezetünk biztonsága címmel tartott előadást. Felhívta a figyelmet azokra a bűncselekmény típusokra, melyeket jellemzően időskorúak ellen követnek el, de szó volt a közlekedés biztonságáról és az ingatlanok védelméről is. Jenei Ferenc méhészt előadását is nagyszámú érdeklődő hallgatta. A szakember, aki 2018-ban Az év méhésze lett érdekes, sok hasznos tudnivalót tartalmazó előadást tartott, rengeteg diával színesítve a szóbeli tartalmat. Roll Dániel a precíziós gazdálkodásról tartott előadást. A KITE gépértékesítési menedzsere az agrárium innovációjáról beszélt, melyet nem csak a témában érdekeltek hallgattak meg. Bár kevesebb volt az érdeklődő, a téma megszólította azokat is, akik a következő előadások vendégei lehetnek. «

Tetovált srácok a környezetért

Számos kutatás igazolja, hogy az emberi agy az első találkozások alkalmával képtelen elvonatkoztatni a külsőségektől. A nonverbális jelek (más néven metakommunikációs jelek) erős hatást gyakorolnak ránk és az első bennünk megfogalmazott véleményre. Erre épül a mindenki számára ismert mondás: „Ne ítélj elsőre!” Pedig mindannyian ezt tesszük... és általában hibázunk. Karádi Áronnal és Varga Tiborral, az Aztakeservit Értéktör Egyesület két tagjával beszélgettem.

» V. LAJKÓ ANITA

Az egyesület legtöbb tagját egyébként régóta ismerem. Van, aki felettem járt a gimnáziumban, és van, aki később a tanítványom volt ugyanott. Egy-két éve tűnt fel számomra a különös elnevezésű egyesület, az Aztakeservit. Egyre több helyen találkoztam a nevükkel, a kezdeményezéseikkel, a célkitűzéseikkel. Körük egy baráti társaságból nőtt ki magát négy évvel ezelőtt, hivatalosan 2016-ban lettek egyesület. Jogilag jelenleg 17 főt számlál az értéktör csapat (nem csak dunaföldváriak). Összesen azonban 40 fő körül mo-

zog azoknak a száma, akik aktívan tevékenykednek az egyesület munkájában. Hivatalos tag egyébként az lehet, aki kétszer részt vesz az ún. PET Kupán, amit lelkes környezetvédők szerveznek a Tiszán. (A PET Kupa egy nonprofit, civil kezdeményezés, egyfajta környezetvédelmi akció a Tisza megmentésére. Annak a hatalmas PET-palack áradatnak üzennek hadat, amely évről évre elárasztja a Tisza folyót.)

A „békebázis” – ahogy ők maguk egymás között nevezik a tevékenységük színterét – a dunaföldvári Duna-parton található, a volt úttörőtábor utáni füves placon. Egy éve kapta meg az egyesület a dunaföldvári önkormányzattól a területet 10 év használatra. A bázis bejáratánál tábla hirdeti a célkitűzéseik hármas körét: természet, sport, alkotás. Egy szövetség, ahol természet, mozgás és művészet együtt tud működni, keveredni és hathatós eredményeket elérni.

Az egyesület legismertebb tevékenysége az évente megrendezett szemétszüret. Az első akcióra 2015 augusztusában került ►

► sor, az utolsóra 2018-ban: az összeredmény kb. 100 m³ szemét. Mindegyik alkalommal Dunaföldvárt és környékét takarították. Elsőként 48 önkéntes vett részt a kezdeményezésben, és megtisztítottak egy kb. 10 kilométeres szakaszt a Duna partján. 2015 októberében rendezték meg a második szemétszedést, ahol 85 önkéntesből állt a csapat, és kb. kétszer annyi szemetet sikerült összegyűjteni. A harmadik rendezvényen 2016 áprilisában egész napos programmal, étellel és itallal várták az önkénteseket, este zenekarok szolgáltatták a hangulatot. Ekkor már 180 önkéntest regisztráltak. A negyedik szemétszedő akció 2018 tavaszán zajlott le, három koncert, lovaglás, étel-ital várta az önkénteseket. Örömteli, biztató hír, hogy ebben az évben az összegyűjtött hulladék elszállítását az NHKV támogatja. Az ötödik szemétszüret pedig már a kertek alatt: 2019 tavaszára tervezik.

Másik ismert tevékenységük a szemétszobrok készítése. Eddig kilenc nagyszobor és számos kisebb alkotás készült. A folyamat a pályázatra vagy egyéni felhívásra dolgoznak: kizárólag hulladékból. Ezután következik a brainstorming (nyersfordításban: gondolatroham, ötletáradat), amikor a szobor alkotói kitalálják, fejben elkészítik az alkotást. Majd az egyesület elnöke (Ferenczi Zsolt) megrajzolja a látványtervet. Ez alapján egy profi hegesztő (Bóka János) elkészíti a vázat,

amire rákerülnek a hulladékelemek: fém, műanyag, gumi és nagyon gyakran PET-palack.

A szobrokkal szeretnék felhívni a figyelmet az újrahasznosítható hulladékokra, a szelektív hulladékgyűjtés és az újrahasznosítás mechanizmusára. Fontosnak tartják, hogy a fiatalok rendelkezzenek azokkal az alapvető tudnivalókkal, amelyek elengedhetetlenül szükségesek ahhoz, hogy lássák egyéni felelősségüket a tudatos vásárlás, a szelektív hulladékgyűjtés és a környezettudatos magatartás területén. Elsődleges célközönségük a gyerekek, akiket egyfajta táptalajnak vélnek. Vallják, hogy tőlük kell indulni, mert a környezettudatosságra való nevelés csakis az ő esetükben lehet érdemes.

2017 nyarának elején meghívást kaptak az NTFFG Trash Art programjába, ahol szemétszobor alkotásra kérték fel az egyesületet. Ekkor kezdődött minden. „Nem? Ez is?!” nevű szobruk rögtön különdíjban részesült. 2018-ban is meghívásra érkeztek a Trash Art Hungary hulladékszobor-építő pályázatára, amelynek előírt témája, címszava a biodiverzitás (biológiai sokféleség) volt. Az elkészült mű címe „Az utolsó falat”. A műalkotás sokkoló képet fest arról, hogy az életet mily módon teszi tönkre mai modern világunk.

Készült szemétszobor a Heineken Magyarország Zrt. felkérésére is. A munka során kizárólag

olyan alapanyagokat használtak fel a srácok, amelyeket a mártfüi sörgyár termelt ki. A gyár nem titkolt célja a környezettudatosabb termelésre való áttérés, amelynek egyik figyelemfelhívó momentum a „Harcos Amazon” névre keresztelt szobor. A teljesség igénye nélkül: az egyesület készített már szemétszobrot Cigánd város önkormányzatának felkérésére, a Magyar Természettudományi Múzeumnak, a Dunaföldvári Sporthorgász Egyesületnek, sőt a Greenpeace Magyarországnak is. Az elkészült (mű)alkotásokat szeretnék állandó kiállítás keretében a bázison bemutatni az érdeklődő közönségnek, egyfajta szoborpark létrehozásával. Ehhez még újabb és újabb szobrok szükségesek, amelyek remélhetően a közeljövőben el is készülnek.

Rendszeresen fogadnak látogatókat a bázison, jártak már náluk a dunaföldvári cserkészek kb. 60 fővel, egy dunai városi (Vasvári Pál Általános Iskola) és egy Tisza-menti iskolás csoport is. De az idő jobbra fordulásával vendégül látják majd a dunaföldvári Őszi Alkony Nyugdíjasklub szebb korú tagjait is, amely örömdíjazás kezdeményezés a különböző korosztályok közötti együttműködés bizonyítására.

És a fiúk megállíthatatlanok. Ferenczi Zsolt korábban így nyilatkozott: „Naivan hiszek a céljaink értékteremtő erejében, megszállott, megállíthatatlan vagyok. Nagyot álmodok, és nem kételkedem. Sokszor azt gondolom, az a legnagyobb előnyünk, hogy alábecsülnek bennünket.” Hogy mit terveznek a jövőben a bázisra az egyesület tagjai? Rengeteg ötletük van: például egy különleges szoborparkot (az általuk készített szemétszobrokból), interaktív kiállítást, szálláslehetőséget, sportolási lehetőséget. Készülnek egy zorb labda beszerzésére, egy mászófal felállítására, Duna-holtági kenuztatásra képzett vezetővel (természetesen szemétygyűjtéssel egybefűzve) koncertekre, kalandtúrákra, madár- és vadlesekre, öko-soft taktikai játékokra, SUP túrára (stand up paddle), tanösvény létrehozására stb. Hosszabb

távú tervük egy úgynevezett „ökokalózfalu” létrehozása. Egy olyan helyé, ahova bárki eljőhet, amit bárki használhat. Nem egy zárt világot terveznek ide, hanem egy mindenki számára nyitott kapcsolódási, szórakozási lehetőséget. A kulcsszó a környezettudatosság, az élet közeli élmények megtapasztalása. Tenni szeretnének a környezetükért, a szűkebb és tágabb közösségükért, nemcsak előadások formájában, hanem ténylegesen is. Értéket teremteni, értéket helyreállítani. Legfőbb kitűzött céljuk mozgalmat indítani a környezettudatosság jegyében, mert a 21. századra elfelejtettünk a környezetünkkel együtt élni. «

A színházi élet iránti vonzalom Dunaföldváron kezdődött

A Népszerű Tudomány előadás-sorozat keretei közt Böhm György színházi rendező, dramaturg tartott előadást januárban a művelődési házban. Büszkén felvállalja városunkhoz való kötődését.

» SZABADOS SÁMUEL

Csodálatos gyermekéveket köszönhet Földvárnak, míg itthon élt 14 éves koráig. Köztudott, hogy az 1950–60-as években élénk és színvonalas amatőr színházi élet zajlott városunkban. Böhm Györgyöt nagymamája vitte el élete első színi előadására a kultúrházba 6–7 éves korában, ahol megdöbbenve látta, hogy az általa jól ismert vasbolti pénztáros néni a munka után milyen csodálatosan alakította Marica grófnő szerepét a színpadon. Ez volt élete első és egyben meghatározó színházi élménye.

A pécsi gimnáziumi évek után sikertelen egyetemi felvételi következett. Böhm György a fővárosban, a Víg Színházban szerzett állást magának, segédmunkásként díszleteket cipelt, közben árgus szemekkel figyelte az izgalmas színházi élet kulissza-titkait. A következő évben sikerült az egyetemi felvételi a bölcsészkarra. A diploma megszerzése után ismét a színházi életbe vetette bele magát. Budapesti, vidéki társulatok sora következett, például Szeged, Zalaegerszeg. Különböző szakmai feladatokat látott el. Volt dramaturg, díszlettervező, rendező. Neve a szakmában egyre ismertebbé vált. Szerepelt tv-, rádióműsorokban. Időhiány miatt szülővárosába egyre ritkábban látogatott el. Jöttek a külföldi munkák, Németország, Finnország. Az általa rendezett Szépség és szörnyeteg című zenés

darabot Európa-szerte kb. kétmillióan látták. Neve a szakmában nemzetközileg ismertté vált.

A kérdésre, hogy miben látja a színház napjainkban is töretlen népszerűségét, az volt a válasza, hogy a pillanat és az élmény egyediségében. A színház, az előadás egyszeri és megismétel-

hetetlen, mivel élő műfaj. Ugyanazt a hangsúlyt, a mozdulatot soha nem lehet megismételni, csak hozzá hasonlót. A néző ezt tudja és érzi, és ez hatalmas élmény. Tehát a színház örök. Külföldi tapasztalataira alapozta azon kijelentését, hogy a magyar színjátszás a zenés, táncos műfajban elérte a világszínvonalat, gondoljunk csak az operett hagyományaira. Rendkívül tehetséges szerzőink, rendezőink, színészeink vannak napjainkban is. Nyelvünk egyedisége miatt sajnos prózai darabjaink nehezen érvényesülnek külföldön, pedig ebben a műfajban is születnek nagyszerű alkotások. »

Őrzők a strázsán In memoriam Oszoli Piroska

» SIMON ISTVÁN

Ásító műterem, tétlen ecsetek, beszáradt festékek, félig elkészült vázlatok, krétarajzok, magányosan ácsorgó állvány, egy hely, ahol megállt az idő. Mintha csak azt várná itt minden, hogy jöjjön végre a gazda, törje meg a csendet, s lásson munkához. Azonban olyan súlyos a csend, hogy a benne levők úgy érezhetik, itt felejtették őket. Még nem adták föl a reményt, hogy ismét kézbe veszik őket, mert unalmas és lélekölő ez a hosszúra nyújt szilencium, és kezdenek már belefáradni a várakozásba. Nem értik, hogy hová lett, Akit oly hűségesen szolgáltak hosszú éveken át. Aki annyira hiányzik, hogy szinte érzik a közelségét, s látni vélik a mozdulatát, ahogy az ecsetet a vászonhoz érinti, s egyre színesebb lesz számukra a világ. Olyanok ők, mint azok a bizonyos őrzők a strázsán, éberek, figyelmesek és tetterre készek. Állnak és várnak, várják, hogy végre történjen valami, szükség legyen rájuk. Karnyújtásnyira tőlük az öreg házban is nagy csend van, csend és mozdulatlanság. Csak a bútorok recsegése, csöndes eszmecseréje hallatszik olykor, mely ugyancsak panaszos és az elhagyatottságról beszél.

Ők is úgy érzik, hogy feleslegessé váltak, hisz nincs már velük,

Akit oly hűségesen szolgáltak, s minden lépésére vigyáztak. Ők is őrzők voltak, de sajnos már nincs mit őrizniük, legfeljebb csak az emlékeket, melyek oly elevenek, mint a falon függő képek színei. Mert a falak nem üresek, hegyek, völgyek, utcák, házak, emberek, Földvár zegzugos tájai díszítik azokat. Mindez a szűkebb és tágabb haza, a teremtet világ és az ember együttélésének lenyomata. Az aranyárgán égő csipkebokor, a színpompás, vadregényes tájak, a Duna-part, az apró és magányos tanyák, a tornyok és templomok, mind-mind őrzők a strázsán. Őrzik a mozdulatát, a keze nyomát Annak, akit mindez a szépség megragadott, és foglyul ejtette, időtlenné tette az egyszeri és megismételhetetlen pillanatot. Verba volent, scripta manent, a szó elszáll, az írás megmarad. Szerencsés, akinek nem a szó a kenyeré, van más eszköze arra, hogy a körötte és benne lévő világról, annak szépségéről, csodáiról tanúskodjon. „Mert elmegy az ember örök otthonába, elszakad az ezüstkötél, összetörik az aranypohár, a korsó eltörik a forrásnál, a kerék belezuhan a kútba, a por visszatér a földbe.” (Prédikátor könyve) Mi emberek nagyon törekenyek vagyunk, „életünk ideje hetven, vagy ha több, nyolcvan esztendő, s ►

Képek és szavak harmóniája

Rell Kata textilképei láthatók januártól a városi könyvtár kiállítótermében. Alkotásaival nem először találkozik a helyi közönség. A január 17-ei megnyitó viszont meglepetést is tartalmazott.

» SZABADOS SÁMUEL

A képkészítés mellett Rell Kata verseket is ír, melyek egy részét ez alkalommal öccse tolmácsolásában hallhatta a közönség. A képek egyszerű varrás technikával készültek. Különböleg textíliára varrja fel őket az alkotó. A színvilág igen gazdag. Természeti képek, tárgyak, emberek jelennek meg rajta. Nyugdíjas korában a sok szabadidő készítette az alkotásra. Közben verseket is ír. A kölcsönhatás érdekes. Hol a kép ihleti arra, hogy gondolatait, érzéseit papírra vesse, hol a vers hatására ragadott tűt a kezébe. Mind a képek, mind az előadott versek meghitt nyugalmat, bensőséges harmóniát sugároznak. Ez a hangulat a közönséget is megragadta. A művész hangsúlyozta is, hogy zak-

latott, sebekről vérző valóságunkban nagy szükség van erre az életérzésre, melyet nem csak ő, hanem még nagyon sokan igényelnek. Vannak alkotók, akik a valóság sebeit, konfliktusait ábrázolják. Erre is szükség van, de ő mentalitásából fakadóan nem ezt az utat választotta. Nem nevezi magát művésznak, hiszen semmilyen szakképzésben nem részesült, sem a versírás, sem a képkészítés területén. Nem voltak tanítómesterei, igazán nagy példaképei sem. A maga útját járja, és ha ez másoknak is tetszik, az külön öröm számára. Főleg a megye területén állították ki képeit, eddig 58 alkalommal. Szakmai kitüntetésben, elismerésben még nem részesült, viszont a vendégkönyvekbe beírt látogatói vélemények nagy elismerést jelentenek számára, erőt adnak munkája folytatásához. Az egyik kiállításon az Éjszaka című képe a közönség különdíját nyerte el. Ez számára többet jelentett, mint egy szakmai díj. »

► olyan gyorsan eltűnik, mintha repülnénk.” (Zsoltárok könyve) „Eltűnünk nyomtalanul, mint erdőben a vadnyom.” (József A.) Talán ez a legfájdalmasabb az egészben, s ezért a könyörgés „Kezeink munkáját tedd maradandóvá!”, vagyis add, hogy legyen nyoma annak, hogy itt jártunk valaha. Aki a körülötte lévő világot képes képbe sűrítve megörökíteni, annak a keze munkája maradandóvá lesz. Sovány vigasz, de mégiscsak vigasz, hogy van, ami elmúlik és van, ami megmarad. Az üres műterem, a csöndbe burkolózó, mozdulatlanságba dermedt ház az el-

múlásról üzen. Ám a falakon függő képek hűségeken őrzik a keze nyomát Annak, aki szívvel-lélekkel szolgálta szűkebb hazáját, sze-

retett városát, megörökítve annak sok szépségét és csodáját. Majd' száz év adatott neki, megrakodva az élet s az alkotás örömeivel, majd

az öregség terhével. Tenyérnyívén szűkülő életterében tágasságot jelentett számára minden látogatás, mely ablakot nyitott a világra. Életének utolsó pillanatáig érdeklődött minden iránt, s a barátságával tüntetett ki. Őrző volt a strázsán, tudta, hogy „az élet él és élni akar.” Érdekes egybeesés, hogy éppen száz éve született, amikor Ady Endre elhunyt, örökségül hagyva e kérlelő biztatást: „Őrzők, vigyázzatok a strázsán!” Piroska néni őrző volt, vigyázott, s ezután is vigyázni fog a strázsán, mi pedig őrizzük emlékét, keze nyomát, s annak szépséges lenyomatát. «

Százéves lenne Oszoli Piroska

» L. MÉSZÁROS IRMA

Száz évvel ezelőtt, 1919. január 21-én született Oszoli Piroska tanár és festőművész, akit Dunaföldvár festőjeként is emlegetnek.

Sok helyi és Dunaföldvállal elszármazott ember – a világ bármely részére is került – őriz egy-egy Oszoli-festményt, mert benne megtalálja az otthon hangulatát. Tanítványai a szép megfigyelésének képességét és szeretetét, a művészetek iránti vonzalmukat köszönhetik Piroska néninek. Akad, aki csak műélvezőként, mások alkotóként. Többen a mai napig útra indító mesterükként emlegetik a pedagógus-festőművészt.

Oszoli Piroska a Duna folyton változó színeinek, a környékbeli domboknak, Dunaföldvár hangulatos utcáinak a festője volt. Realista-impresszionista stílusban megfestett utcaképein, tájképein megállította az időt. Megőrizte a Kokashegy házait, a Kertek köze patakját és a kanálist, a Derecskei utca egyik paraszttudvarát, a Rókus kápolna melletti dombon kecskét legeltető kislányt, vagy a Jókai utcában lovát vezető férfit.

Oszoli Piroska alakja hosszú évtizedeken át elválaszthatatlan

volt a településtől. Ment a városka valamelyik utcáján hűsége és lelkes támogatásával, gimnáziumi tanár férjével, Oszoli Istvánnal – állvánnyal és minden kellékekkel felszerelve. Mert a fények olyanok voltak, hogy menni kellett. Bölcske felé vagy a Zöldzátanyra, vagy csak valamelyik ódon hangulatú utcába. De festőállványával bejárta az országot is. Kedves témája volt a Balaton és környéke, majd vásznára kívánczoltak Európa természeti és emberalkotta szépségei. Számtalan alkotótáborban vett részt, ő maga is szervezett jó néhányat. Számos önálló kiállítása volt itthon és más magyarországi városokban.

Oszoli Piroska Dunaföldváron született, dédapja, Névery Sándor helyi jegyző házában. 1947-ben magyar-történelem szakos tanárként tért haza. Itt, a Petőfi utcai házban élte le hosszú és termékeny életét, két évvel ezelőtt bekövetkezett haláláig. Nem véletlenül írta róla Decsi-Kiss János alkotóművész: Dunaföldvállal megfestett képei, palettájának színvilága oly harmónia tükre, ami mögött egy másik fogalom húzódik: a hűség. Hűség a tájhoz, az emberekhez, a legszűkebb hazához. «

Békesség-óhajítás

» L. MÉSZÁROS IRMA

Békesség-óhajítás – ezzel a címmel jött a meghívó, amellyel a városi könyvtár munkatársai a Rátkay László Irodalmi Kávéház januári programjára invitálták az érdeklődőket. Ki ne vágya békességre? Békességre a lelkében, saját családjában, szűkebb vagy tágabb hazájában, vagy legideálisabban az egész világban. Az ember igazán csak békességben élheti meg az örömeit, a sikereket. Béke van – mondhatnánk, ha a többségünk számára szerencsére csak a filmekből vagy a történelemkönyvekből ismert háborús időszakra gondolunk. De mennyi háborúság van napjainkban is! Micsoda gyűlölködés van szűkebb és tágabb világunkban! S milyen általános és régi ez a békékvágy!

Hiszen ezen az irodalmi esten, Lázár Balázs és Tallián Mariann szerkesztett műsorában a versek többsége eleink békékvágyát tolmácsolta. A színművészek ugyan is a magyar költészet ötszáz évéből válogattak verseket oly módon, hogy nem versmondó estet tartottak. Versszínházi produkció részesei lehettünk. Igazi miniszínházi élmény volt, mintha két ember, egy férfi és egy nő életébe pillantottunk volna be, a szerelmi kapcsolattól, a gyermekvárás – és vállalás élményén át, a

belső lelki vívódásig és a háború borzalmainak megéléséig, az isten-hit kereséséig. A versek már nem veretes versek, hanem egy emberpár és mindannyiunk belső gondolatai. Így nagyon személyesen hatottak, mélyen érzelmeinkre, lelkünkre és értelmünkre. Az esten – minimális kellékekkel, a színházi produkcióra nemigen alkalmas cukrászdai szűk térben is képesek voltak elérni, hogy hatottak a gondolatok, többek között Janus Pannonius, Balassi Bálint, Petőfi és Arany, Ady és Szabó Lőrinc, József Attila és Babits Mihály, Reményik Sándor és Piliinszky János, Károlyi Amy, de Lázár Balázs saját verse is. A békéért szölt a gregorián ének s Mozart A-dúr hegedűversenyének adaggio tétele Tallián Mariann gyönyörű hegedűjátékával.

Az alkotók produkciójából kivilágolt, hogy küldetésnek tekintik a békesség-óhajítás tolmácsolását ebben a zaklatott 21. században. Azt az üzenetet is megérezhettük, hogy a békesség nem adatik meg könnyedén, érte tenni is kell. Ahogy nyilatkozták – cselekedni a társadalmi, de az egyéni belső békéért is. Ezért szölt a vers és a dal, hogy „legyen béke már, legyen vége már”, avagy a halk fohász, hogy „adj már csendességet, lelki békességet mennybéli Úr, s ránk is vonatkozik az intés: „Őrzők, vigyázzatok a strázsán!” «

Apáról fiúra – Szurma Jenő

Sorozatunk következő interjúalanya örök szerelembe esett a néptáncal. Úgy tűnik, ő igazi apáról fiúra örökölt, legalábbis ez jut eszünkbe, ha öt-éves fiút látjuk táncolni irtó komoly arccal az óvodai foglalkozáson. Talán nem csak az elfoglaltság mondatja vele, hogy a gyerekben van valami...

Szurma Jenővel a városi televízióban beszélgettünk.

» BAKSAY ERIKA

– Ha már apáról fiúra, akkor volt honnan örökölni a tánc szeretetét?

– Persze, ahogy visszaemlékszem, nagyapám, apám, sőt anyám is nagyon szeretett táncolni, mint afféle parasztemberek, mulatók voltak, és, aki mulat, az táncol.

– Csak szerettek, vagy tudtak is táncolni?

– Nem mesterségbeli tudással táncoltak, de megtanulták a csárdást, tudtak a népzene táncolni. Ismertek lépéseket, táncelemeket, amiket akkoriban tudtak az emberek, ha mulatság volt. Ezeket nekünk, gyerekeknek is megtanították.

– Ebbe robbant aztán bele a néptánc mozgalom dunaföldvári beindulása.

– Még általános iskolás voltam Dunaegyházán, amikor egy helyi lány – Eichhammer Katalin, tudomásom szerint ma Németországban él –, aki Dunaföldváron volt néptáncos, egy iskolai ünnepségre megtanított nekünk egy csárdást és egy fiútáncot. Akkor kezdődött a kötődésem a néptánchoz. Mivel a gimnáziumban folytattam a tanulmányaimat, bekapcsolódtam a helyi tánc csoportba. Volt egy jó barátom, Fabó Feri, ő kezdett csalogatni, megismertem Kovács Zolit, Csurát, Papp Évit, velük voltam egy csapatban.

– Nem ti voltatok az első generációs táncosok...

– Nem, régebb óta ment már a néptánc mozgalom, nem tudnék nevet említeni, de mi már egy következő generáció voltunk.

Péterffy Attila után Salamon Attila vette át a csapatot, igazi,

kemény magyar srác volt, de a táncban már benne volt a művészet. Ő egy magasabb szinten oktatja a táncot, jelentéktelennek tűnő apróságokra is figyelt: volt balett, tartást tanított, hogy nézel a lányra, hogy forogsz, nem lihegsz, ha végzel a táncal.

– Milyen hatással volt rád ez a profizmus, főleg a gyerekkori élmények után?

– Imádtam, nekünk úgy tanították a táncokat, hogy egy dallamra hányszor kell lépni, elvben számlálhattam volna, de sose számoltam, tudtam, éreztem. A komolyabb táncokban – mint például a kalotaszegi, amit már Salamon Attilával tanultunk – már olyan finomságokra is figyelni kellett, hogyan legyünk úgy lazák és könnyedek, hogy közben érezhető legyen a tánc férfias, kemény volta, látszson az erő, de az izzadság nem.

Nagyon fontos volt nekem a néptánc, annyira, hogy a focit is abbahagytam, pedig isten lássa lelkem, azt is nagyon szerettem, és nem is voltam megvetendő focista. Társaság itt is volt, ott is volt, mégis, valami olyan plusz volt benne, amit a foci nem tudott adni. A fellépések, utazások különleges élményt jelentettek. Franciaországban történt: volt egy kétórás műsorunk, különálló számokkal, majd a második részben az Ecsédi lakodalmassal. Ez egy folyamatos, egymásba öltött táncok sora, mint egy történet. Hatalmas sikert aratott. Na, ezek után, mikor másodjára vettünk részt ezen a fesztiválon, már mi lettünk a záró produkció, ami egy gálaesten lényegében a finálé. A közönség már a műsorunk előtt állva tapsolt nekünk. Hát mi kell még?

– Mi ennek az oka? Talán a magyar néptánc mindent elsőprő, dinamikus volta?

– Ebben is lehet valami. A lányok szép ruhában, a fiúk férfiasan felöltözve. Sokszínűek a magyar táncok, vannak lánytáncok, fiútáncok, szép páros táncok. Szomorú, mulatós, kesergő vagy tréfás. Maga a zene is fülbemászó, dallamos, szép nótákkal. Szívesen éneklek magam is. Anyu-

kámnak volt egy spirálfüzete, – most már a bátyám őrzi – amiben 800 magyar nóta szövege van leírva kézzel. Ezekből a dalokból rengeteget tudok, társaságban előkerül olykor, énekeljük, ébren tartjuk ezt a tudást.

– Színpadi embernek tartod magad? Nem hiányzott a szereplés, miután abbahagytad a táncot?

– Nem tudom, annak számít-e, ha azt mondom, mindig szívesen léptem fel, könnyen szerepeltem, énekeltem, nem emlékszem, hogy gátlásos lettem volna. Amikor megszületett az első fiam, Péter, akkor a feleségemnek abba kellett hagynia a táncot. Én azért még folytattam egy darabig. Új táncokat nem tanultam már, de a régi repertoárral még eljárógattam különféle fellépésekre. 14 éves koromtól 28 éves koromig táncoltam, és fokozatosan hagytam abba.

– Mi volt neked a fontosabb a néptáncban? A közösség vagy a népi kultúrához való kötődés?

– Nem tudnék dönteni, mindkettőt nagyon magaménak éreztem. A csapat jól együtt dolgozott, jó társak voltunk, megtettünk mindent, és ebből születtek az eredmények, a sikerek. Kovács Zolival mi voltunk a rangidősek, a többiek megfogadták a tanácsainkat, ha Attila valamiért nem volt, akkor is egyben tartottuk a próbát. Vagyis csapatként vezető nélkül is képesek voltunk a fegyelmezett munkára, mivel közös érdekünk volt a siker.

– Dunaföldváron a visszaemlékezések szerint nem volt igazán aktív a táncmozgalom. Részt vettél benne valahol valamilyen formában?

– Nem sokszor, egy-kétszer vettem részt táncban. Az együttesen kívül nem nagyon történt meg, hogy használtam volna a tánc tudásomat, maximum bálon, lakodalmakban. Ott viszont a mai napig képtelen vagyok visszafogni magam, ha meghallom a jó zenét. Nem felejtettem el, a jó zene visszahozza a táncokat.

– Legnagyobb élmény?

– Valamilyen fiútáncot táncoltunk, amit vendég koreográfus tanított be, talán zalaegerszegi volt.

Egy minősítőre készültünk vele, magam néhány motívumot szólóban táncoltam. Galambos Attila, aki a Fészek Klub és az OKISZ együttes vezetője is volt, odajött hozzám és csak annyit mondott, hogy öregem, milyen jó mozgásod van. Nem nagy dolog, de tőle komoly elismerés volt.

– Vajon mit látott meg akkor benned?

– Keveset látott engem táncolni. Egy karácsonyi fellépésen ismerkedtünk össze, néhány számot be is tanított nekünk, később elkísért minket Portugáliába, mikor Péterffy Attila nem ért rá. Például akkor ismerkedtünk meg Salamon Attilával is, mert jött velünk néhány segítő, hogy színvonalasabb műsort tudjunk előadni. Szóval az ő dicsérete talán azt jelentette nekem akkor, hogy úgy érzi, nekem ez a véremben van.

– A csapat, amiben te is táncoltál mikor volt a csúcson?

– Talán, amikor elkezdődtek a turnék, a sokat emlegetett külföldi fellépések. Akkor nagyon egyben volt a társaság, nagyon sikeresek voltunk. Sokféle helyen felléptünk, mindenhol másfajta volt a közönség. Salamon Attila mindig ragaszkodott ahhoz, hogy bármerre járunk, tanuljuk meg előre az adott nép egy dalát. Ez történt Szicíliában is. Énekeltek a dalt, a helyiek hallgatták, csendben voltak nagyon, aztán kitört az ováció, hogy az anyanyelvükön énekeltek. Amikor először hallottam a magyar himnuszt külföldön, konkrétan Portugáliában, és felhúzták a magyar zászlót, akkor képtelen voltam énekelni... ezek felemelő pillanatok voltak.

– Apáról fiúra... a gyerekeid követték a hagyományt?

– A nagyfiam a maga módján tud táncolni, de az ötéves kisfiam már tanulja is, Rabóczki Anikóhoz jár az óvodában. Tanulja, mutatja nekünk a tudását, én úgysem látom, de minden esetre zabálni való, ahogy ropja. Lehet, hogy a vérében van? «

A projektet támogatta:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Imahét Dunaföldváron

a Krisztus-hívők egységéért (Január 20–27)

„Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...” (5Móz 16,18–20) – volt igei vezérfonala az idei Imahétnek, melynek tematikáját és programfüzetét a távoli Indonéziában élő keresztények dolgozták ki. Mivel ezt a feladatot minden évben más ország kapja, érdemes tehát elgondolkodni, hogy az adott országban élő hívők miért is éppen ezt a témát tartják központinak a keresztények egysége érdekében. Sajnos ez sokszor éppen helyi megoldatlan problémákra utal.

Indonéziát 17 000 sziget alkotja és az ott élő 265 millió lakos 1340 etnikai csoportban él. A hivatalos állami nyelv mellett 740 nyelvet jegyeznek a lakosság körében – és akkor még nem szóltunk a „szigeti tájszólásokról”. A keresztények a lakosság 10%-át alkotják – de még ez is kulturálisan, nyelvi, etnikailag megosztott. Valódi bábeli zűrzavar, gondolhatnánk. Egy ország, ám a „társadalmi polarizáció” ténylegesen szélsőséges. Családon belül is óhatatlanul adódnak komoly viták, nézeteltérések és mindenki a maga igazát hajtogatja – talán ezért is választották az Isten családjában élő indonéziai keresztények a már idézett igét, melynek egy rabbinikus fordítása így hangzik: „Az igazságot igazsággal kövesd.” Ez első hallásra talán furcsán hangozhat, ám ha eszünkbe jut a Loyolai Szent Ignácnak tulajdonított mondás: „A cél szentesíti az eszközt”, mindjárt

érthetővé is válik. Mert az Istenhívő embereknel a céloknak és az eszközöknek mindig összhangban, harmóniában kell lenniük, igazságunkat nem vívhatjuk ki törvénytelen, vagy erkölcsstelen eszközökkel. Ha ez nem áll módunkban, igazságunkat igazságosan kivívni, inkább elállunk annak érvényre szerzésétől.

» MOLNÁR IVÁN, EVANGÉLIKUS LEKÉSZ

Imahetünk első közös alkalmá a református templomban volt, Kun Erika által felkészített és vezényelt – ezúttal vegyes karban, hiszen több kórus tagjaiból állt össze az ünnepségen közreműködő énekkar. Szabó Oszkár atya igehirdetése az egyszerűsége és egyértelműsége miatt, a fölösleges bonyolítások kerülésére. Bonyolult társadalmunkban ez nem kis feladat. Kellemes meglepetés volt Horváth Zsolt polgármester úr felszólalása a valós közösségek és barátságok keresésének fontosságáról, a világháló pókhálójában rekedt fiatalok valós, élet-szép, életközeli élményekhez juttatásának felelősségéről, a közös célokért vállalt egységes fellépés elkerülhetetlenségéről. (Ez utóbbin – megjegyzem – már sok évszázada dolgozunk, meglehetősen szerény eredményekkel). Az istentiszteletet követően – akárcsak minden alkalmat követően – szeretet-vendégség következett és zárta az együttlétet.

Kedden az Öreghegyi római katolikus templomban folytatódott az Imahét, ezúttal Lenkeyné Teleki Mária református lelkész-nő igei szolgálatával. Igehirdetésben neki jutott a legnehezebb feladat: a programfüzet a Máté evangéliumában olvasható Jézus Krisztus nemzetségtáblázatát jelölte ki erre a napra alapigének. Ha vizsgán az ember ilyen tételt húz, akkor általában visszaadja, miközben arra gondol, hogy „Nem bottal ver az Isten”. Ám a lelkész-nő nem ijedt meg a feladattól. Hangsúlyozta, hogy mindnyájan láncszemei vagyunk egy isteni tervnek, ebbe beágyazottan élhetjük életünk és teljesítjük a ránk, a nemzedékünkre váró feladatot. Nem vagyunk tehát elszigetelt individuumok. Eleink hosszú sorának köszönhetjük, hogy most itt vagyunk és az isteni terv általunk is folytatódik.

Csütörtökön az Evangélikus templomban volt a következő al-

kalom – sokak meglepetésére idén a nagy templomban, hiszen tavaly ősszel megvalósult a padfűtés bevezetése. Ha bármelyik előző évben írnám e cikket, akkor az következne, hogy a közös alkalmak sora itt le is zárult. De az idén nem! Szombaton délután a Barátok templomában a bölcskei új református lelkész, Farkas Levente mondott igazi buzdítót, „veretes, kálvinista” beszédet, érezhetően ébresztő hatású, alkalmainknak új hangszínt és tartalmat adva.

Idén is szép, emlékeztető Imahetünk volt. Nemcsak Indonéziában, nekünk is jó lenne követni a régi római mondást: „recta sapere – ízleld az igazságot!” Tehát nem elég csak beszélni róla, átélni is kell. Hegel székfoglaló beszédét azzal kezdte, hogy ő nem csak tanítja és közvetíti az igazságot, hanem az igazság maga – tehát nemcsak beszél róla, hanem azonosul is azzal, amit tanít. Követnénk példáját. «

A Fényes Középhor

Aquinói Tamás filozófija

2019. február 15.
(péntek) 17 órától

előadó
PhD. András Ferenc

Evangélikus Templom
(Templom u. 36.)
Dunaföldvár

Apáról fiúra – Jenei István

Jenei István már nem Dunaföldváron él, bár ma is sokszor megfordul városunkban. Mégis passzol sorozatunkba, mert életének 15 évét a Földvár Néptáncegyüttessel töltötte. És ezért nagyon hálás. Jenei Istvánnal a városi televízióban beszélgettünk.

» BAKSAY ERIKA

– Általános iskola után Székesfehérvárra kerültem középiskolába, aztán a legényeimet megint itt töltöttem, szerencsére. Általános iskolás koromban ugyanis, Semetkay Ágnes néni csoportjában úgy megszerettem a néptáncot, hogy Székesfehérváron is bepróbálkoztam a helyi néptáncsoporthoz. Ásó Pista volt a csoport vezetője, aki megkérdezte, maradni akarok-e a középiskola elvégzése után a Videotonnal. Mondtam, hogy nem, amire rögtön elutasított, anélkül, hogy megnézte volna, hogyan táncolok. Köszönte, de ők csak olyan embereket tanítanak, akik itt is maradnak. Így aztán csináltunk magunknak egy alacsony színvonalú együttest, ebben táncikáltunk. Vasváris lányok voltak benne, építésszek és óvónők voltak, bár sajnos elég kevesen.

Ezért volt nagy öröm, amikor az iskola elvégzése után hazatértem, és éppen akkor zajlott a Földvár Néptáncegyüttes megújítása, mert hát már előttünk is volt egy jó csapat. Ismerem őket ma is, mert az osztálytalálkozóikra a mai napig meghívnak, mint az osztályuk junior tagját.

Szóval elkezdődött az együttes naggyá tétele, ami nagyon jól sikerült. Szurma Jenő, Fabó Feri, Zakara Pisti, Götzinger Pisti, Bernáth Laci, és még sorolhatnám. A csajokról nem is beszélek, nagyon kedves, nagyon szép lányok voltak. Akkor már a disco volt a divat, a népviselet nem számított trendinek, de mi nagyon menők voltunk, nagyon népszerűek, mindenki táncolni akart.

Elkezdtünk dolgozni, először Péterffy Attilával, és azon kívül, hogy Attila jó vezető volt, rajta keresztül a dunaiújvárosi Vasassal is

kapcsolatba kerültünk, így, amikor még nem volt elegendő a repertoárunk egy komplett előadáshoz, akkor az újvárosiak segítettek nekünk. A történet érdekessége, hogy Attila is, a táncosai is úgy jártak hozzánk, mint a béke szigetére. A Vasas akkor már ismert együttes volt, és, ahogy ezzel jár, ment a féltékenykedés, a pizskálódás, furkálódás. Hát nálunk nem volt ilyen. Se pizska, se furka, versenyzés, hogy ki a jobb, kié legyen a szülő, mi egy baráti társaság voltunk, a lehető legjobb kapcsolatban egymással. A kapcsolatunk olyan szintre került az újvárosiakkal, hogy a Vasas előadásaira meg szoktak hívni, mint a Vasas régi tagját. Nem emlékeznek rá, hogy ki kivel volt. A mai napig meghívunk, és jóban vagyunk a régi sráccal, lányokkal.

– *A dunaföldvári néptánc hagyományának jelenleg van őrzője, az Ördögszekér. A Vasas hogy áll ezzel?*

– A Vasas továbbra is működik. Mondjuk én nem örültem annak, amikor, még a mi időnkben elment a táncszínház irányába, sem nem hagyományörző, sem nem autentikus néptánc, hanem táncszínház kategória, amikor Lenin-sapkában, lakkecipőben táncoltak magyar néptáncot, amitől engem mindig kivert a libabőr. Ők elmentek ebbe az irányba, talán most kétfelé ment a csapat, van a néptánc meg a táncszínházi rész. A fiatalokkal már nem vagyok kapcsolatban.

– *Mi volt a dunaföldvári nagy néptánc-megújulás szakmai forrása?*

– Elsősorban az, hogy Attila látott bennünk lehetőséget, az első minősítéseket vele csináltuk. Legelső alkalommal talán ezüst minősítést kaptunk. Akkor a Wunsch Laci bácsi csapata kalocsai táncok címmel csinált egy táncot, amiben ezer ember csodaszép ruhákban felment a színpadra, csináltak egy nyomorult lépést, a marsot, és ők kaptak arany minősítést. Ez nekem nagyon fáj azóta is, de gyorsan korrigáltuk, és lett arany minősítésünk.

Aztán jött a Salamon Attila, vele csináltuk végig a nagy mutatványt. Galambos Tibi koreográfusra is szeretettel emlékszünk, csinált egy koreográfiát, ami hajszál híján maradt le az év 10 legjobb koreográfiája címről. A lányoknak Novák Feri csinált egy palóctáncot, érdekes, hogy az Ördögszekér most a fiával dolgozik.

Fontos szakmai irányelvünk volt, hogy a környékből szereztünk forrásokat. Nem messze dolgozott a hagyományörző Madocsai Táncegyüttes, az ő területükön komoly hírnévre tettek szert. Földes Jani bácsi, a vezetőjük adott nekünk egy madocsai táncot, amit a Salamon Attila feldolgozott. Az a koreográfia annyira jól sikerült, hogy, mikor Jani bácsi meglátta, sírva fakadt, és azt mondta, ő még az életében ilyen gyönyörű madocsai táncot nem látott. Ehhez kellett egy jó alapanyag, egy jó koreográfus és egy jó csapat. Mondjuk én pont nem táncoltam benne, minden koreográfiának megvolt az embere, a madocsaiban a Kungli Józsi vitte a prímét. Mackós volt ugyan, de úgy tudta táncolni a madocsait, ahogy az országban senki. Voltak a méhkeréki vagy széki táncok, ott Nagy Feri volt az az alkat, aki nagyon csibészen tudta az ilyen legényest, a sűrű mozgásigényű táncokat. Nagyon irigyeltem, de én pici voltam és görbe lábú, ez nem ment. Sárköziben volt egy jó kis szőlőm, amúgy nem tudom, voltam-e kiemelkedő valamiben, de szívvel csináltam, az biztos.

Attila mindig megtalálta azt a partner párost, zeneszerzőt vagy koreográfust, aki előrébb tudott vinni minket. Olyan táncokat csináltak, amivel a közönséget is meg tudtuk fogni.

– *Valójában miért táncoltál?*

– A zene, a tánc, a barátság együtt mindent lefedett. Életre szóló barátságokat szereztünk. A 60. születésnapomon Szurma Jenő volt a meglepetés vendég. Megvannak a régi kapcsolataim, hirtelen Markó Zsuzsi jut eszembe, akinek az anyukája a ruháinkat csinálta, gondozta. Olyanok voltunk, mint egy család.

– *Legnagyobb élményed?*

– Bajban vagyok, nem tudok egyet mondani. Az a 15 év, amit a csoporttal töltöttem. Talán a francia út volt a hab a tortán.

– *Sorozatunk címe Apáról fiúra. Mennyire jellemző ez rád?*

– Hát, a szüleim nem táncoltak, apám semennyire, anyám énekelt, valamilyen kórusban is. A fiaimat is inkább a sport érdekelte, a lányom valameddig táncolt, az unokáim viszont ropják, tiszta nagyapja mind. A táncoktatással kapcsolatban van egy kis hiányérzetem, úgy érzem, az amatőr együttesek vissza vannak szorítva, talán pénzhiány miatt, de azért vannak nagyon jók. Az unokáim egyelőre azon a színvonalon táncolnak, ami inkább a jó pedagógiát tükrözi, a szakmaiság majd később jön.

– *Hová helyezed az életedben ezt a 15 évet?*

– Meghatározó volt. Talán a habitusom miatt is, de emiatt is a mai napig lételemem a mozgás, az aktivitás, fürge vagyok, nem hagyom el magam, társasági ember vagyok, tartom a kapcsolatot a régi társasággal, ha nem is napi szinten, de pár perc után úgy beszélgetünk, mintha sosem hagytuk volna félbe. Vannak ereklyéim, amiket őrzök, így az együttestől nászajándékba kapott kristály poharakat, a Görögországból kapott kancsót, mert oda nem jutottam el, vagy a Sziciliából hozott kis agyagedényt, ami mindig eszembe juttatja... és persze a francia szórólapok, a műsorrenddel. Akkor voltunk a csúcson.

– *62 éves vagy, és a mozgásod, mint egy macskáé. Ma hogy menne?*

– Kicsit rá kéne gyúrni, és akkor még valami használhatót is tudnék csinálni, de azt a teljesítményt, fürgeséget már rég nem... lakodalmakban sokszor előfordult, hogy zavarba jöttek a fiatalok mellett. Jó zenére jót lehet táncolni, és azért tudok olyan figurákat, amit az egyszerű ember nem. «

A projektet támogatta:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

FEBRUÁRI PROGRAMOK

*A programokat a Művelődési Központban tartjuk.
Az ettől eltérő helyszíneket külön feltüntetjük.
Online jegyvásárlás minden programunkra: www.dunafoldvar-muvhaz.hu
A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk!*

Február 4. hétfő 19:00
GONDOLATOK TÁNCBAN ÉS VERSBEN
Rémi Tünde és Appelshoffer János előadói estje
Közreműködik: László Zsolt, Juhász Zoltán, Tokos-Kürtöcz Kata, Dresch Mihály és az Ötödik Évszak zenekar
Jegyár: 3.000 Ft

Február 5. kedd 18:00
IRODALMI KÁVÉHÁZ
A MARCIPÁN CUKRASZDÁBAN
Ósi János „ARANYMÉNES” című történelmi
– Dunaföldvárhoz is kapcsolódó – regényét mutatja be.
Kötelező fogyasztás: 1.000 Ft

Február 12. kedd 18:00
NÉPSZERŰ TUDOMÁNY
Sportrendezvények lebonyolítása a 2017-es vizes VB
tükreben. Előadó: Benedikt Dávid, sportszervező
A belépés díjtalan!

Február 13. szerda 10:30-18:00
VÉRADÁS

Február 15-16., péntek-szombat
KULTURHÁZAK ÉJEL-NAPPAL
„Mindennap értéket adunk”
Nyilvános próbák, foglalkozások, filmvetítések
Részletes program később

Február 19. kedd 19:00
HUNYADI SÁNDOR: LOVAGIAS ÜGY
vigjáték két részben a Zenthe Ferenc Színház előadásában
Jegyár: 3.500 Ft

Február 20. szerda 18:00
150 ÉV ISTEN SZOLGÁLATÁBAN
Az Árpád-házi Szent Margitról Nevezett Domonkos
Nővérek műltja és jelene
Előadó: Mirjam nővér és Angelika nővér
A belépés díjtalan

Február 21. csütörtök 14:00
FILHARMÓNIA – IFJÚSÁGI HANGVERSENYBÉLET
„Most aztán fújhatjuk”
Közreműködik: Pécsi Harsona Együttes

Február 26. kedd 18:00
NÉPSZERŰ TUDOMÁNY
A tanítás filozófiája
Előadó: Dr. András Ferenc egyetemi oktató
A belépés díjtalan!

Február 27. szerda, 9.30 és 11:00
ÁGOSTON, AVAGY EGÉR A FELHŐK KÖZÖTT
a Ziránó színház előadása
jegyár: 1.000 Ft

VÁROS NAPJA
Február 28. csütörtök 14:00
JUBILEUMI VÁROSTÖRTÉNETI VETÉLKEDŐ

Március 1. péntek 18:00
„DUNAFÖLDVÁR 30 ÉVE KÉPEKBE 1989-2019”
kiállítás megnyitása
30 évesek köszöntése
Dunaföldvár város három évtizede – könyvbemutató

Március 2. szombat 18:00
VÁROSI KITÜNTETÉSEK ÁTADÁSA ÉS GÁLAMŰSOR

TÉLI ESTÉK ELŐADÁSSOROZAT
A Dunaföldvári Kertbarátok Városvédő
Egyletének szervezésében

Február 4. hétfő 17:00
ILLÓLALPATKA – ORVOSLÁS A RECEPTEKEN TÚL
Előadó: Dr. Takács-Tóth Diána illóolaj-szakértő,
a gyógyszerkémia doktora

Február 11. hétfő 18:00
PILLANATKÉPEK A TERMÉSZETBŐL
Előadó: Fábó Ferenc természetfotós

Február 18. hétfő 18:00
SZÜLŐ ÉS BOR 2018-BAN
Előadó: Dr. Sűrű János, címzetes egyetemi docens
Helyszín: a Sűrű család borháza

Február 25. hétfő 18:00
KLÍMAVÁLTOZÁS HATÁSA A KISKERTI NÖVÉNYTERMESZTÉSRE
Előadó: Rivnyák Sándor gazdálkodó

SZÍNHÁZI ELŐADÁSOK

A januárra hirdetett – A bolond lány című – előadás márciusban lesz.
A megvásárolt bérletek érvényesek.

2019. február 19., kedd 19:00

HUNYADI SÁNDOR:

LOVAGIAS ÜGY

vigjáték két részben

a Zenthe Ferenc Színház előadásában

Főbb szerepekben: Koltaí Robert,

Vándor Éva, Házi Anita, Erdélyi Gábor,

Máté Krisztián, Albert Péter

Az idősödő főkönyvelő, Virág úr eseten reménytelenséggel szerelmes Gizikébe, a cég kisse mellett titkárnőjébe. Gizike viszont Paliba, a tulajdonos szívtipró fiába szerelmes szintén reménytelenül. Ez azonban egyáltalán nem gátolja meg abban, hogy más férfakkal is kapcsolatot tartson fenn, ahogy az érdekei éppen megkívánják. Ez eddig rendben is volna. Aztán az irodában elesattan egy vezetés puzsi. Ezt valaki félreérti. És ezzel elindul az események megállíthatatlan láncolata...

Kabos Gyula egykori legendás szerepében: Koltaí Robert.

Játékidő: 135 perc

Jegyár: 3.500 Ft

2019. március 13. 19:00

SZERETED-E MÉG?

Szécsi Pál emlékest

Gergely Róberttel

Van kedvük egy varázslatos, zenés időutazáshoz? A nagyerdemű jóvoltából országos sikerűt avatott „Szeretted-e még?” című Szécsi Pál-emlékkoncerten a fájóan fiatalon eltávozott: ikon olyan legendássá vált szereit idézi fel Gergely Róbert Önnkel közösen, mint a „Csak egy tánc volt”, a „Viola”, az „En édes Katinkám”, „Karolina”, „Gedeon bácsi”, „Két összeillő ember” vagy a Szeretni bolondulásig?

A Szécsi Pál művészi-szellemi hagyatékának ápolását kötelességének érző színművész-énekes produkciója során számtalan személyes visszaemlékezés, dokumentum, filmbejátszás és egyéb érdekesség-kulisszatitok is látható, hallható lesz.

Közreműködik a Studio 11 zenekar

Rátonyi Róbert vezetésével.

Jegyár: 2.500 Ft

2019. március 26., kedd 19:00

MARCEL ACHARD:

A BOLOND LÁNY

vigjáték két részben

a Karinthy Színház előadásában

Főbb szerepekben: Földes Eszter, Szabó P. Szilveszter,

Eke Angéla, Csonka András, Bozó Andrea.

Rendezte: Karinthy Márton

Jól hangzó cím. Valahonnan mindenkinek ismerős. Mint-ha látta volna. Pedig csak hallott róla. Krímirtól van szó. Háborúongató gyilkosságról. A Beaufort-házban történt. Egy milliós házban. Annyit biztosan lehet tudni, hogy a bolond lány nem visel bugyit. Gyöngyözön kacag és megejtően őszinte. Domján Edit jut eszébe róla mindenkinek. Meg Földes Eszter. Most ő a bolond lány. Vajon van-e kihívója a Domján Edit – Márkus László – Garas Dezső legendás hármasknak, az 1964-es Madách Kamara győztes csapatának? Még csak sejtem, de nagyon bírom benne a Karinthy Színházban megtaláltuk mai megfelelőjüket: a Földes Eszter – Szabó P. Szilveszter – Csonka András hármassal. A többiekéről már nem is beszélve. A bemutatót 2015. október 9-én tartottuk. Tehát várom Önöket: Karinthy Márton, igazgató!

Játékidő: 145 perc.

Jegyár: 3.500 Ft

Jó úton halad a kézilabda utánpótlás-nevelés

A Holler UNFC keretei közt működő kézilabda szakosztály serdülő korosztálya fiú és lány csapataiban tudatosan foglalkoznak a szakemberek a felnőtt utánpótlás képzésével.

» SZABADOS SÁMUEL

A 12 év körüli fiúkat Szilárd Roland irányítja, aki maga is a

felnőtt csapat játékosa. Megvan a szakedzői képesítése, így a vezetés rábízta az utánpótlás-nevelést. 16 fős a keret, amely éppen megfelelő létszám, de a további cél a bővítés. Az edzésterv nagy hangsúlyt fektet az erőnlét növelésére, de a foglalkozások a technikai és taktikai elemek elsajátítását is magukba foglalják. Jelentős tényező a motiváció, a sikerre, eredményességre való törekvés. Ennek érdekében előkészületi

bajnokságon vesznek részt. Itt az eredmény és a sikeres szereplés mellett legalább annyira fontos a rutin, a tapasztalatszerzés. Fontos, hogy a fiatalok a siker, vagy a kudarc hangulatában gyarapítsák tudásukat.

A leány csapat szakmai irányítója Kovács István, egyben a klubon belül az utánpótlás-nevelés felelőse is. Összel vette át a 12 fős leány keretet, amely decemberre már 16 főre gyarapodott, de ez a

keret is bővítésre szorul. A megyei bajnokságban szerepelnek, ez nagy kihívás számukra, mivel náluk idősebb, tapasztaltabb ellenfelekkel kell küzdeniük. A szereplésük statisztikai mutatói nem igazán kedvezőek, de a cél legalább ott lebeg előttük, hogy néhány év múlva milyen szintre kell felnőniük.

A foglalkozások tömegsport jellegűek is. Minden érdeklődőt szívesen látnak, függetlenül attól, hogy milyenek a képességei. A cél, hogy minél többen mozogjanak. A tehetségeknek pedig a továbblépés lehetősége is biztosított. Motivációs tényező az edző szerint a hazai felnőtt kézilabda sport eredményeinek követése, a bajnoki, a nemzetközi kupameccsek és a válogattak teljesítményének értékelése. A klub vezetése reméli, hogy néhány éven belül városunk felnőtt női kézilabdacsapata a megyei bajnokságon túllépve magasabb osztályban szerepeljen. «

Soros hirdetések

Gítár-, zeneelmélet-, jazzelmélet oktatást vállalkozó kezdőknek. Tel.: +36-30-95-52-703
.....

Az Ifjúság téren 58 nm-es, téglalapírtású, szigetelt, 2. emeleti lakás és a hozzá tartozó 18 nm-es garázs eladó. Tel.: +36-30-974-27-96

Kutya-macska ABC

Rákóczi u. 2. (a városközpontban)
Telefon: 06 30 407 85 40

Cicatópok már 390Ft/kg, kutyatópok már 199 Ft/kg-os áron kaphatók. **Repeta** 10 kg-os kutyatáp 2.200 Ft, 1 kg 250 Ft. **EUKANUBA** szuperprémium tápok széles választéka kedvező áron: vemhes-, kölyök-, felnőtt- és munkakutyáknak.

Itt a tél – az énekes madarak etetése!
Üzletünkben kapható: faggyúgolyó, fekete napraforgó, vadmadár eleség, madáretetők.

NYITVA TARTÁS:
HÉTKÖZNAP: 8⁰⁰–12³⁰; 14⁰⁰–17⁰⁰
SZOMBATON: 8⁰⁰–12⁰⁰

A legeredményesebb íjász

Nővére vitte el először íjász edzésekre Pápa Dórá, aki jelenleg a helyi gimnázium kilencedik évfolyamát végzi. 2015 óta a Vallum Íjászegyesület tagja. Edzője szerint jelenleg ő a legeredményesebb versenyző.

» SZABADOS SÁMUEL

Nincs olyan verseny, ahonnan ne éremmel térne haza. Eddig 31 éremet gyűjtött össze, köztük sok aranyat. Dóra elmondása szerint nagyon szeret íjászolni. A heti edzéseket és a versenyeket jó időbeosztással össze tudja egyeztetni a tanulással. Az edzések jó kikapcsolódást, felüdülést jelentenek számára. Vannak erőnléti, kar- és lábizom fejlesztő és technikai elem gyakorlatok. A versenyek mindig izgalmasak számára, s

alaposan fel kell készülni rájuk. Fontos az állóképesség, hiszen sok időt kell eltölteni adott testtartásban. A koncentrációs készség a sikerek legmeghatározóbb eleme. Ilyenkor az ember szinte kikapcsol, nem érzékeli a környezetét, csak a célra figyel, s várja a kellő pillanatot.

Megyei, regionális versenyeken indul, de rendeznek házi versenyeket is. Leggyakrabban a 3D-s versenyeken vesz részt, melyek kerekei közt élethű, polifoam anyagból készült állatokra lönek. Szereti az örömjátszást is, mely kevésbé szabályokhoz kötött. Tradicionális íjjal versenyez, melyet viszonylag könnyű kezelni. A fegyverek hatékonyságát, például erejét, lőtávolságát a szakemberek

fontokban mérik. Ő egy 50 fontos íjjal versenyez, mely kb. 200 méterre hord el, 35 méterig általában pontosan lehet célzni vele. Az ifjúsági versenyeken 12–15 méter szokott lenni a lőtávolság. A versenyzés mellett szereti az íjász bemutatókat, elsősorban a gyerekekkel szeret ilyenkor foglalkozni. Bemutatja nekik a fegyvert,

lövet velük, célzni tanítja őket. Edzőjével rendszeresen jár a környékbeli településekre bemutatókat tartani, például falunapokon, majálisokon. Az idei év új lehetőségeket tartogat Dóra számára. Egyesületük a Magyar Íjász Szövetség tagja lett, így lehetőség adódik rangosabb, például országos versenyeken is indulni. «

Ismét aktivizálódtak a cselgáncsosok

18 éve zajlik cselgáncsoktatás városunkban, erről Martinkovics Mihály edző számolt be, aki jelenleg is foglalkozik fiatalokkal.

» SZABADOS SÁMUEL

A kezdetekről elmondta, hogy 2000-ben Soltról jöttek át társával, Szabó Sándorral cselgáncsot oktatni. Először a külvégi iskolában tartottak edzéseket a gyerekeknek, majd, mikor nőtt a csoportlétszám áttelepültek a Templom utcai iskolába, majd a művelődési házba. Néhány év múlva már rangos eredményeket értek el a földvári fiatalok. Korosztályukban országos versenyeket nyertek egyéniben. Egy alkalommal csapatversenyben is első lettek. Volt, mikor 25 sportolójuk is rendszeresen járt edzésekre, nagy részük versenyeken is indult. A korszakla széles volt, hattól huszonéves éves korig terjedt. Miután ez a korosztály jelképesen kifutott, a fiatalok felcseperedve más városokban folytatták tanulmányaikat, a bázis szűkült. Kevesen jártak edzésekre, a foglalkozások hobbiszerű tömegsporttá alakultak, majd a cselgáncsoktatás megszűnt.

Három éve viszont Martinkovics Mihály elhatározta, hogy tömegsport jelleggel újra feltámasztja ezt a szép sportágat a gyerekek körében. A Kossuth utcai általános iskolában kaptak edzési lehetőséget heti két alkalommal. Szóbeszéd, plakát útján toborozta a gyerekeket. Az óvodás korúakra és az alsó tagozatosokra számított öttől tizenkét éves korig. Jelenleg 15–17 gyerek jár edzésekre, igen lelkesek, s mint a korábbi években, most is vannak tehetségek köztük. A foglalkozások tömegsport jellegűek, senkit sem utasítanak el például testalkat, tehetség hiány miatt. Rendszeres testmozgást jelent a fiataloknak, jó közösségi szellemet alakít ki. A gyerekek megtanulnak szakszerűen esni, az önvédelem alapfogásait ismerik meg, tehát gyakorlati ismereteket is szereznek. Azért a sikerélményre is szükség van, ezért házi versenyeket is rendeznek, ahol győzteseket hirdetnek. Dunaújvárosban is részt vettek egy meghívásos versenyen, ahol ismeretlen ellenfelekkel kellett küzdeni.

A hiedelmekkel ellentétben a cselgáncs békés sport. Ütni, rúgni

nem lehet, a szabályok és a fegyelem betartása mellett nagyon kicsi a sérülés veszélye. 18 éves edzői pályafutása alatt egy kéztörésre emlékezett Mihály. A tehetségek továbblépésére is lehetőség van. A szülőikkel egyeztetve heti két alkalommal Solton vehetnek részt edzéseken a legügyesebbek, ahol szintén ő a szakmai vezető. Itt lehetőség van a versenyszerű megmérettetésre is. A földvári újrakezdés tehát elindult. Bárki csatlakozhat hozzájuk, az edzéseken lehet jelentkezni. A jövő azon múlik, hogy mekkora lesz az érdeklődés, mennyire veszik komolyan a gyerekek, lesznek-e tehet-

ségek, és lesz-e anyagi fedezet a továbblépéshez. «

MEGJELENIK 3000 PÉLDÁNYBAN
KIADJA A PART-OLDALAK
KULTURÁLIS EGYSÉG

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DR. ANDRÁS FERENC,

E-MAIL: ANDRAS2011@GMAIL.COM

TÖRDELÉS: MAGYARI ÁKOS

CÍM: 7020 DUNAFÖLDVÁR,

KOSSUTH L. U. 2.,

TELEFON: (75) 341-176,

HONLAP: WWW.PART-OLDALAK.HU,

SZERKESZTI TAKÁCS ANDRÁS

NYOMTATJA: SÉD NYOMDA KFT.,

7100 SZEKSZÁRD, EPRESKERT U. 10.,

TELEFON: (74) 529-950.

ISSN 1589-164X